

# Κινηματογραφικός Σταρ

ΕΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΑΡΙΘ. 6

ΑΘΗΝΑΙ 6 Φεβρουαρίου 1927

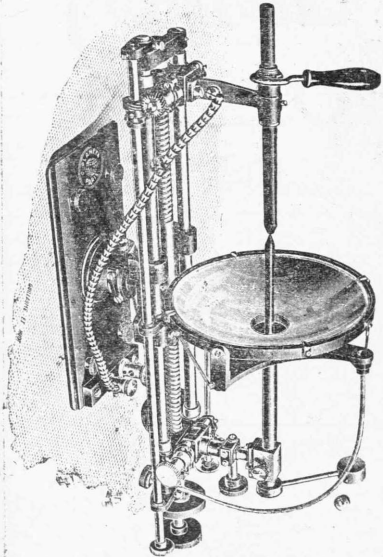


## ΑΣΠΑΧΟΒΑ

Ἡ ἄρραϊωτὴν Καναδοῦ καλλιτέχνης ἢ πρωταγωνιστοῦσα εἰς τὰ κολοσσιαῖα ἔργα «Τὸ χρῆμι τῆς Μπουχάρα» καὶ «Ἰβάν ὁ τρομερὸς» ποὺ θὰ παρουσιάσῃ λίαν προσεχῶς ἡ εἰταιρία «Ἴρις-Φιλμ» ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῶν κληματογράφου «Ὀλύμπια».

ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡΧ. 3.50

Σας άρειει αυτή ή λάμπα :  
'Εάν ναι



Ζητήσατε τιμολόγιον από τόν κ.  
**ΔΑΡΙΟΝ ΜΟΛΧΟ**  
21 οδός Κολομβίου ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ  
και θα παρατηρήσετε πώς ανταγωνίζεται σίανδή  
ποτε άλλην

**ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ** Άνταποκριτά άμισθοί νέοι ή δε  
σπινίδες δραστήριοι διά Πύργον, Τοίικαλα,  
Κέρκυραν, Πόρβεξαν, Ρέθυμνον, Κομοτινήν, Κύ-  
προν και δι' όσας τας πόλεις της Μακεδονίας. Οι  
βουλομένοι ως άπειθύν ούν δι' έπ' σιολής των  
εις τήν διεύθυνσιν του «Κινηματογραφικού Αστέ-  
ρος» προς συνενόησιν.

**ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ**

ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΒΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΧΗΜΕΙΑΣ  
**ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ Ν. ΦΡΟΝΙΜΟΥ**  
ΙΑΤΡΟΥ—ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΟΥ

Όδός 'Ακαδημίας 83 ΑΘΗΝΑΙ  
(παρα τήν πλατ. Κάνιγγος)

Άνάλυσεις και εξετάσεις ούρων, πτυέλων,  
αίματος, εξιδρωμάτων κλπ. κλπ.  
Χημικαί αναλύσεις τροφίμων και ποτών

ΣΤΗΝ **“ΤΡΙΑΝΓΚΛ,”**  
**ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ-ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ**

ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ:

ΣΠΟΡ

ΧΟΡΟΥ

ΠΕΡΙΠΑΤΟΥ.

ΚΥΝΗΓΙΟΥ

ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΠΟΔΙ

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ ΠΑΙΔΙΚΩΝ

**ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ** εις τιμήν ειδικώς λόγω  
ανάχωρήσεως του ιδιοκτητή του κάτωθι μηχανή-  
ματα λειτουργούντα εν άρίστη καταστάσει σχεδόν κα-  
νοική. Κινητήριος μηχανή βενζίνης COVENTRY  
SIMPLEX πραγματικής δυνάμεως 18 1/2 ίππων  
1200 στρωφών, κατασκευής 1917 μετά ηλεκτροπα-  
ρωγοῦ (ΔΥΜΑΜΟ) BRITISH HOUSTON ρεύ-  
ματος συνεχούς 80 Volts. 100 Amperes εν άρίστη  
καταστάσει.

Τά ως άνω μηχανήματα συνοδεύονται μετά πλή-  
ρους Tamblo μετ' Αμπερομέτρου Βολτομέτρου κλπ.  
Πληροφορία παρα τή 'Εταιρεία Κινηματογραφι-  
κῶν 'Επιχειρήσεων ΗΡΩ-ΦΙΑΜ ΝΕΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.  
Σταδ' Τάττη 15 - 16 οδός 'Αγίου Μηνῆ 5  
ΘΕΣΣΑΛΟΛΙΚΗ.

**ΔΗΜ. Ε. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ**

ΜΑΙΕΥΤΗΡ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ

ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗΣ ΚΛΙΝΙΚΗΣ ΕΘΝΙΚΟΥ  
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

ΑΡΕΤΑΙΕΠΙΟΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ

ΔΕΧΕΤΑΙ: 'Αγγλίδες: 63 β. ΑΘΗΝΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ		ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΗΜΗΣΕΩΝ	
'Ετησία Δρ.	150.—	Διά μίαν φοράν	
'Εξάμηνος >	80.—	ό στίχος . . . Δρ.	5.—
Τρίμηνος >	40.—	Μέχρι τριών δη- μοσιύσεων ό στ.	> 4.—
'Εξωτερικού Γενικούς		'Ανω τῶν τριῶν δημοσ. ό στίχος >	3.50
'Ετησία Διρ. 'Αγγλ. I.		'Η σελίς . . . >	400.—
'Εξάμηνος >	1/2	Είς τῶ εξώφυλλον ή σελίς . . . *	500.—
'Αυερικίς			
'Ετησία Δολλάρια	5.—		
ΕΤΟΣ Δ'. ΑΡΙΘ. 6			

Κινηματογραφικός  
Αστέρος

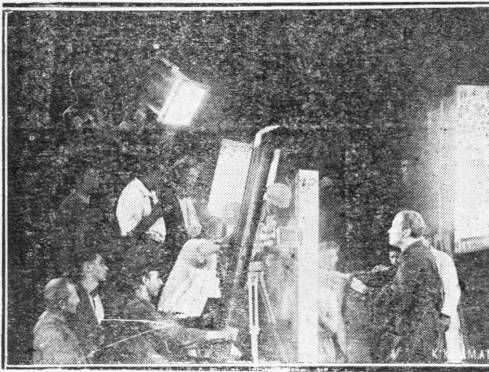
'Εβδομαδιαία Κινηματογραφική και Φιλο-  
λογική 'Επιθεώρησις  
'Ιδιοκτήτης—Γενικός Διευθυντής:  
**ΗΡΑΚΛΗΣ Β. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ**  
Γραφεία: Σοφοκλέους, 7 (Σταδ' Πάππου)  
Τηλεγραφήματα: 'ΚΙΝΗΜΑΤ. ΑΣΤΕΡΑ., ΑΘΗΝΑΣ

ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΗΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

**ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ**

ΜΕΓΑΛΕΙΩΔΗΣ ΠΡΕΜΙΕΡΑ—ΚΡΙΣΕΙΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

Τῶ τῶσον ἀναμενόμενον ἀνά τήν ὑψηλόν φιλμ «Μη-  
τρόπολις» προσβλήθη διά πρώτην φοράν τήν 10 'Ιουλίου  
ε.ε. εις τῶ U.F.A Palast am Zoo, τῶ περιφωρῶ ἀρστο-  
ματικῶν θεάτρων τοῦ Βερολίνου. Ἡ ἀρστοματικῶν  
ἀσφαλῶς τοιμηροτέρας φαντασίας ἔργον θά ἦτο ὕ-  
πο τῆν γῆν τεσσάδεκα, γιγάντιοι, πολύπλοκοι μηχανῆ  
και ἐργάζονται διά τοῦς κατοίκους τῆς Μητροπόλεως οἰ-  
κτινες εἰς παμμεγίστα, πανύψηλα κτίρια κατοικούν και  
οἰκτινες στέλλουν τὰ παιδιὰ των εἰς αἰώνιους κήπους αὐτοῖ  
δέ οἱ ἴδιοι στή Γουισβάρν, τῶν νῶν τῆς ἠδονῆς, περνοῦν  
τόν καιρῶν τῶν.



σολον νά συλλάβῃ ἀν-  
θρώπινος νοῦς 'Η Thea  
von Harbon, ἡ πασί-  
γνωστος αὐτῆ σεναρίστια  
τῆς U.F.A μετά τῆς ἀ-  
φασίτουσ ἡμιουργίσεως  
εἰς τοῦς «Νευπελοῦγκαν»  
και τὰ «Χρονικά τοῦ  
Γκερρόχουζ» ἐπεδίωξε  
τήν διεκρίσειν ἐνός τό-  
σον τοιμηροῦ θέματος.  
'Ομιλοῦθι ὅτι μόνον εἰς  
τῶ ἀσφυκτι ὡς ἀώτερον  
διάδοχον τοῦ I. Βένν,  
τόν Οὐλς, συνήτηρα  
παρόμοιον θέμα.

Κινηματογράφου εις τας καταλύμας

Ἄντιλα βάνεσθε ὀλοι  
τήν ἑξαιρετικῆν πρωτο-  
τυπιαν τοῦ ἔργου αὐτοῦ,  
ἀφοῦ οἱ εἰνε γραστόν  
δεῖ ἡ ὑπόθεσις ἐξελιεί-  
ται τῶ ἔτος 200 !  
'Ο κινηματογράφος ἡ  
ἄρστομασις αὐτῆ τέχνης  
δέν ἔστιτασ νῆ μάς πα-  
ρουσιάζῃ τῶν Μεσοίων  
τῆς λαμπρότητας τοῦ Βυζαντίου, τὰ ὅρα τῆς Ρώμης,  
τήν ἀρχαίαν Ἑλλάδα, τοῦς Φαραῶν, τήν Βίβλον ἀκόμη  
και τῶν Ἄδων και τῶν Εὔων, ἐν μιᾷ λέξῃ τήν παγκό-  
σμιον ιστορίαν. Θά τῶ ἠλιπτεῖν ὅσους κανεῖς δεῖ θά ἐτά-  
λα νά βυθισθῇ και περιεργασθῇ: Τά ὅρα τῶ παρὶ ὄντος  
ἐφάνησαν στανῶ, τὰ ἔλλον ὅμως ἀνοίγεται ἐκῶ. Τήν ὑ-  
πέροματρον αὐτῆν ἀρχῆν τῆς κινηματογραφίας, πρὸς νέ-  
ους ὄλκοντας, τῶν τῶσον σημαντικῶν πύδων σ' ἄσθμιν τῆς  
τέχνης τῶν ὀρελομένων εἰς τήν Γερμανίαν !  
Πρὶν προχωρήσωμεν θά ἀρεῖ ὡσωμεν ὀλίγας γραμμά-  
δια τῶ σενάριο, δυὸ λόγια μόνον, διά νά κατανοηθοῦν αἱ  
κατωτέρω κρι εἰς. Ἄς φαντασθῶμεν λοιπόν ὅτι ἐπιβρα-  
ζόμεθα τῆς μηχανῆς τοῦ Οὐλς, δέν πηγίνομεν ὅμως  
τόσον μακρᾶν, σὲ 836.000 .. ἀλλὰ σὲ 2000 και εἰσερ-  
χόμεθα εἰς τήν πόλιν τῶν Θανμάτων, τήν «Μητρόπολιν».  
Μία πόλις τοῦ φωτός ἔγερταται ὑπεράνω τοῦ οὐκότους  
μῆς ἐργατικῆς πόλεως. Ἡμέραν και νύκτα σφρῆζον

Ἄπό δια νά κ' αμοιωματικῶν γεγονόσι λαμβάνεται ἔν  
με ἴδιον. 'Ο Χριστιανισμός, ἡ ἴδεια τοῦ αἰρηνοποιοῦ  
πνύματος», ὁ θεὸς τῶν κατακομβῶν, ἡ ἁγία μήτηρ Μα-  
ρία, ὀλίγος Σοσιολισμός, ἡ ὑποὐλίσιος εἰς τῶ προλετα-  
ριάτην, ἡ συνάσεισις τοῦ κεφαλαίου, ὀλίγος Μαρξισμός,  
ὀλίγος Ν'τος, τερατοδοκίς μηχανικῆ ἀρεμείσιος, ὀλίγα  
σοσιαλισμῶν ἀνεμεικμένα, μὰ τῶσον προσεκτικῶν και τῶσον ἀκε-  
ρῶς συνδιδεμένῶν ὡστε νά δικαιωοῦνται πλήρως τῶ θαν-  
μασιῶν τοῦ συνόλου. 'Οτι διανοήθη ὁ Lang ἡ ὅ ἡ παρ-  
ματοποιή εἰς τῶ μύθου τοῦ πύργου τῆς Βαβυλῶνος. Τῶ  
ἐπέτυχῃ εἰς τῶ φιλμ μὲ ὀλας τῶς δυνατέτητας τῆς τέχνης  
και δι' αὐτῶ δ' ἔγρωβλῆ τοῦ γυρῆ και εἰς τῶν γλωσσῶν  
τῶν δημογεῶν τοῦ μεγαλοεργασμασις αὐτοῦ, λέγονν με-  
ρικοί ἐπικρινόντες ἴσως τῶ φιλμ ἔνεκα τῶ τῶσον τοιμη-  
ροῦ θέματος.  
'Η φυγῆ τῆς Μιγρίας διά τῶν κατακομβῶν, ἡ γενική  
ἀποψις τῆς Μητροπόλεως ἡ τῶσον εὐθιμική μὲ τὰ ἡμέμως

εις τὸν ἀέρα κολυμβῶντα ἀεροπλάνα καὶ τὰ αὐτοκίνητα, ἵτινα ὑπερῶς κολλοῦσιν ἰαίαν χηλιδόνην γενομένων δλιοθαίνοντων οὐχὸν πετόντων, ἢ καταστροφῆς, αὐτοκινήτων, διὰ τὸ ὅρος γυμνασίου δὲν λέγει σφαλῶδες τίποτα, ἢ ποὺ λυτέλι, αὐτὸ διακομίζεται, ἐνώπιον τῶν ποσίων τοῦ Ben Hur τὸ πλουσιώτατον αὐτὸ φιλμ φαίνεται νάσιν, εἰς τὴν περαιοτήτων; Ἰσοῦ ἐρώτημα, ὅπως πλανᾶται εἰς τὴν χεῖρ δίων τῶν γερμανῶν κριτικῶν.

Ὁδότες τοῦ Βερολίνου παρῆσαν πρὸ τοιαύτης τῶσον μεγαλοπρεποῦς προμειρίας, οὐτε εἰς τοὺς «Νιρμπλιχτ κιν» οὐτε εἰς τὸ «Βαριετ» οὐτε τέλος εἰς τὸν «Φόνου» παρατηρήσῃ τοιαύτη ἐκλεκτὴ συγκέντρωσις. Ἡ Λ.Β.Β. θεωρεῖ τὴν περιεμένην τῆς «Μητροπόλεως», ὡς τὴν καλλιτεχνικωτέραν καὶ ἀριστοκρατικωτέραν συγκέντρωσιν τῆς «χειμωρῆς περιόδου». Σπανιώτατα, συνεχίζει, ὅλαι αὐτοκινήτου τῆς Γερμανίας οὐκ ἐνεκτενώθησαν εἰς ἕνα τῶσον μεγαλειώδες Soirée de Gala.

Τὸ δρωμάτιον καὶ πλουσιώτατον αὐτὸ θέαρον τοῦ Βερολίνου, τὸ U.F.A. Palast am Zoo, ἠρξατο καὶ ἐπράττει τὸν αὐτὸν νὰ ὑπερφηανεῖτο διὰ τὸν πλοῦτον πρὸ περιελαίης. Ὁ ἀρχικαλλιτέχνης Dr Marx, ὁ ὑπουργὸς Dr Stresemann καὶ οἱ λοιποὶ ὑπουργοὶ, ὁ διευθυντὴς τῆς Κρατικῆς Τραπέζης, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, οἱ γερμανικοὶ τοῦ Κράτους. Σχεδὸν δόκοντες τὸ δι' ἰσομοιῶν σώμα, ἐξ οὗ δ' ἐκρίνοντο εἰς πρώτην γραμίαν οἱ παρόντες τῆς Γαλλίας, Ἀδελφῆς, Ἰσπανίας καὶ Οὐγγαρίας. Ὅλοι οἱ ἀνώτατοι κ. αὐτοὶ ὑπάλληλοι, στρατιῶται, ναῦαρχοι. Ἐν μὲν λέξις ὅλος ὁ ἀνεπαρκῆς κόσμος τοῦ Βερολίνου. Νὰ ἀπαρῶσιν ὡς ἕνα καὶ τοὺς καλλιτέχνους; Πρὸς Θεοῦ ἰσχύϊ νὰ μᾶς φθάσῃ ὁ χρόνος. Μεταξὺ δ' ἑῶν ὑπερῶντων καὶ ἐπεβαλλόντων ἐκείνου τὸ βράδιον, ὁ Fritz Lang, ἡ γυναίκα του Thea von Harbou καὶ ἡ Brigitte Helm, οἱ τριεῖς μεγάλοι συντελεσταὶ τῆς «Μητροπόλεως», οἵτινες κυριολοεῖ καὶ ἀπεδοθησαν.

Τὸ σθηματικὸν ἄνωγμα εἶναι ὅτι ἔν ὁσμίαις, οὕτως εἰπεῖν παρουσία τῶν ἀγγλῶν, ἀσφαλῶς ἔχει ἀποτέλεσμα σκοποῦ. Ἡ Γερμανικὴ Κυβερτήσις ἐπιδικῶς πάντοτε, καὶ πάντα τρέπον τὸ ἐπιστῆθι βιομηχανίαν, ἥτις τῶσον τιμῶν τὴν Γερμανίαν.

Τὴν παρῶσασιν συνῶδους ἡ δὲ 80 ὄργανων οὐκ ἐμμένη ὄρχηστρῶν, τοῦ θεάτρον μὲ ἐπιπρόσθετον δὲ τὸ δρῶμα συνθεθεῖσαν μουσικὴν ὑπὸ τοῦ G. Hupperts. Ἡ ἀ' μουσικὴ οὐκ αὐτὴ καὶ ἔργον τῆς πλήρης, ἢ δὲ πασίγνωστες ἐταιρίαι «Vox» κατεσκευάσαν ἀμέσως, πλῆθους διὰ γεραμόφωνα.

Θίλειτε τώρα καὶ μερικῶς ἀριθμοὺς γιὰ τὴν «Μητροπόλιν»; Ἀνοῦσαι: 1.300.000 μέτρα ἐγυρισθηῖαν διὰ τὸ ἀποτελεσθῆναι τῆς «Μητροπόλεως» ἥτις ἔχει μήκος μῶλις 4.189 μέτρα (διαμετρεῖται εἰς 9 ὀγκώδεις σπῆρας καὶ εἶναι μία ἐποχὴ), ἐκρησθῆσαν, κατὰ ὁρτὴν ὄλιγον τῆς σεπταετίας, 36.000 κομπάρσοι, 1100 φαλακροὶ ἄνθρωποι, 750 παιδιὰ καὶ 100 ἀσπῆρες 3500 ζευγάρια ὀδοδημάτα, 75 περιελάς, 50 τελείως φαντασιώδη αὐτοκίνητα (500—600 οὐρανοξέστης μὲ 70 τουλιχάτων πατάματα ἐξὸς τῆν πραγματικότητα ἐννοεῖται) καὶ 2000 πρῶτον οδοκίμα μῶτερ (ἐφευρέσεις τοῦ 2000).

Ἡ ἐργασία ἤρχετο τῆν 22 Μαῖου τοῦ 1925 μέχρι τῆς 30 Ὀκτωβρίου 1926. Διέτρεξαν 310 ἡμέρας φωτογραφισθῆσαν καὶ 60 νύκτας, ἐξαιρουμένων τῶν χειμῶν μὲ τὰ μοντέλλα. Ἐν συνῶλῳ ἐγχεῖσθῆθη διὰ τὴν «γυρισθῆναι» ἡ ταινία καὶ παρῶσασιν 11) ἀ περιπλοκῆτος καὶ ἀπορετῆ πολὺ δυνατῶς ὁ κριτικῶν τοῦ «Film-Kurier» διὰ τὴν ἰσοῦν καταπληκτικὴν αὐτὴν ταξιδίον, διότι ἀσφαλῶς διηγήσονται διάστημα τῶν 5 ἢ 6 ἔτων δὲν ἤλπιζεν τις νὰ ἀπατήσῃ τοιοῦτος γίγας. Σχεφθεῖτε εἰς δὲν πρόνοιαν περὶ συνήθους κιν. ἐργασίας. Ἀπὸ τοῦτο οὐκ ἐνόησαν τὴν ἐργασίαν μέχρι τοῦ τελειώσαν ἐργάσαν ἢ αὐτὴ ἀναλογία, ἐπρόκειτο πάντοτε νὰ κινηματογραφηθῇ ὁ μέλλον. Ἐπρεπε ἐργάζεσθαι νὰ φανταζόμενοι εἰς ἐπίσκοπον κατὰ 2000 καὶ βλέποντες τὸν κόσμον πρῆξι τὸν ὅπου; ἰδὸν νομίζε τὴν Τεῖα φῶν Χάρμουξ. Καὶ δι' ἄλλων αὐτῆν τὴν ἰσοῦν κολιαστικῶν καὶ ἐξανθλητικῶν ἐργασίαν διὰ τὰς τῶσας κατασκευῆς, τὴν ἐπιλήρωσιν ἡ U.F.A.: Ἀνὴν γνωρίζομεν, ἐπ'

οὐδενὶ λόγῳ, περὶ τὸ παρὸν τουλάχιστον, ἐφ' ὅσον δὲν ἐπιθυμοῦν νὰ ὀμολογῶν οἱ διευθύνοντες.

Κατὰ γινῆν κριτικῶν ὀλοῦ περιεμένων κατάπληκτων. Ἀξίζει νὰ δῆ κανεὶς τὸ φιλμ αὐτὸ, γράφει ἡ «Licht-Bild Bühne» καὶ διὰ μόνον τὴν μηχανικὴν του, παρῶσασιν τὴν ὑπέροχον καλλιτεχνίαν του. Ἐννοεῖται δὲ ἡ τολμηρότης; τοῦ θέματος δέχεται πολλὰς εἰς ἐπιμειρίας, ἀλλ' αὐτὸ εἶναι ἄλλο ζῆγμα. Ἄν εἶναι ἡ δ' ἔν εἰνε τὸ 2000 ὁ κόσμος εἶσι δὲν τὸ ξέρομεν, ἢ τολμηρότης ὁμοῦς τῆς φαντασίας τῆς Χάρμουξ ἐπαρματοποιήσῃ σὸ φιλμ; Ναι ἀπαντοῦν ὀλοι. Ἄρα ἡ Μητροπόλις ἐπέτυχεν. Ἄλλ' ἰδὸν μερικὰ κριτικῶν τοῦ τύπου:

Ἡ «Berliner Tageblatt». ἡ σπουδαιοτέρα γερμανικὴ ἐφημερὶς γράφει: «Ἐἶνε ἕνα θαυμάσιον φιλμ, τὸ ὑπεροχῶτερον ποῦ ἐδημοφύνησεν ποτὲ ἡ γερμανικὴ κινηματογραφία, ἕνα μεγαλο φιλμ τῆς U.F.A. μὲ φωτογραφικὰς συλλήψεις ποῦ δὲν τῆς εἶδμε ποτὲ».

Ἡ «Licht-Bild Bühne» ἀμεριανὴ δόκοντες ἀείδω, ἕνα ὅ τον πρῶς τὸ φιλμ. Σὺν τοῖς ἄλλοις γράφει: «Ἐἰκόνα τὸ ἰσοῦν τὸ μεγέθους οὐδέποτε εἶδμεν, τοιαυτῆν καταστροφῆν ποτὲ. Ἡ ζω-γόννησι τῶν χαλιδόνην μηχανῶν εἶνε τεχνικὸν ἀριστοτέλεσμα... Ἡ Thea von Harbou συνειδητῶ ἐδιδμοτύπησεν ἕνα συμβολικὸν σενάριον.

Ἡ «Zerliner Morgenpost» γράφει: Ἡ σθηματολογία τοῦ Fritz Lang εἶνε μεγαλειώδης εἰς τεχνικὴν φαντασίαν, ἢ φωτογραφία θαύμα. Οἱ φωτογράφοι ἐπαρῶσιν εἰν τοιαυτὴν ἐξέλιξιν τῆς τεχνικῆς φωτογραφίας κατόπιν ἐξ-εἰνλητικῆς ἐργασίας.

Ἡ «Der Tag» γράφει: «Ἡ περιελάρα τοῦ Οὐζα Πάλας» am zoo ἦν μία καταπληκτικὴ ἐπιτυχία. Ἀσθάνεται: τῆς δὲ τὸ φιλμ τὸν φιλμ εἶνε ἡ «Μητροπόλις», τὸ ἀπολύτως Σοῦπερ φιλμ».

Ἡ «Deutsche Ragesgeitung» γράφει: «Ὀλόκληρον τὸ Βερολίνον χερσῶσιν εἶναι».

Νὰ ἐξακολοθῆσιν νὰ ἀναφῶσιν καὶ ἄλλας; περὶ τῆν. Εἶναι ὀλοι τῶσον ἐνθουσιαστικὰ. Μία ὀμος ἀπὸ τὰς ἐξαιρετικωτέρας ἐπιτυχίας τοῦ φιλμ αὐτοῦ εἶνε ἡ πρωταγωνιστήρα του καὶ ἡ ζωὴ τῆς οὐκ ὀνομαστῆς, μία παραματικὴ ἀποκάλυψις, ἡ Βεργίτη Χέλμ, ἡ μῶλις 19 ἔτων καλλιτέχνης. Ἡ Λ.Β.Β. γράφουσι διὰ ταύτην λέγει: «Ὀχι μόνον ἔπαυσε στήν Χέλμ, ἀλλὰ ἐκίμνησι στὸν Fritz Lang ποῦ τὴν ἀνεκάλυψεν». Ἡ «Film Kurier» ἡ γνωστὴ κινηματογραφικὴ ἐφημερὶς τοῦ Βερολίνου γράφει: «Ἡ ὄσαιοιότη, κομψὴ Βεργίτη Χέλμ πρῶτονιστῆς εἶνε ἐξαιρεσίαν ἡρ ἰδῶ. Ὀ «Kinematograph» τὴν ὀνομαζέει ἐξαιρετικὴν, ὑπερέχουσαν ὀλων». Ἡ «Berliner Morgenpost» γράφει: «Μαρία... τὴν ὀποδοῦται ἡ Βεργίτη Χέλμ, τὸ ντεκμπουάρισ α' ἐνὸς μεγάλου ταλέντου».

Ἡ νασοσιάνη λοιπὸν ξανθὴ καλλιτέχνης ἰθιβαμῶσιν καθ' ὀλοκληρῶν. Εἶναι τῶσο ἰδο αὐτῆρα κατὰ τὸν φιλμ τῆς Γερμανίας τῆς τέχνης, δι' ἡ παρ' ὀλοι εἰς τὰς μεσοσιάνους τῶσον κορυφῶν συγκρατεῖται αὐτὴ εἰς ὕψηλον ἐπιπέδον καὶ ἕνας λόγος εἶναι, καὶ αὐτὸ ἀποκάλυψις αὐτῶ ὅπως τῆς Καμῆλλης Χῶν καὶ τῆς Βεργίτης Χέλμ.

Ὀ Ἀλφρῶδης «Αμπελ, ὡς ἀπόλυτος ὄρχων τῆς Μητροπόλεως ὀμοῦσιν εἶναι ὄσασιν ὄσλον, ἴσως θὰ ἤξεν εἰς καλῶτερον ὁ γόλος αὐτὸς νὰ ἐπαῖξῃ ἀπὸ τὸν Γιάννικης τῆν τὸν Βεγκνέρν. Ὀ Γιουσταῖο; Φερίλξ ὁ σὺντροφορ τῆς Μαρίας, ὁ νῶς τοῦ ἄχρῶσιν εἶνε θαυμάσιος τύπος, ἐπιβληθῆσι μὲ τὸ ὄσασιν τοῦ παῖξῶν καὶ τῆς ἐτελέως κομμοσιτιστικῆς ὀμορφῆς του. Ὀ Rudolf Klein Rgge ὁσ ἐπινοεῖται πο ὄ καλῆς, ἐπίσης κ ἰ δ Georg. Ὀλοῖ οἱ ἄλλοι εἶνε μαριονέται τοῦ Fritz Lang τοῦ ὀποῖου ἡ ἐπὶ ὄσασιν φινεταί παντοῦ. Θὰ ἦτο σπῶμα ὀμοῦς νὰ ἡμονοῦσιν τὸν Κρόλ Φρόνιτ καὶ τὸν Γκαϊντὸρ Ριτ-ῶν, οἵτινες παρῶσασιν εἶναι ἀρῶθ σὸν φωτογράφιον.

Αὐτὴ εἶναι ἡ Μητροπόλις, τὴν ὀποῖαν θὰ εὐτυχιώσῶμεν νὰ δοῦμε ἀσφαλῶς ἐφέτος εἰς τὸ «Ἀττικόν» καὶ τὴν ὀποῖαν μὲ ἀγωνιστῆς ἐπιτεροῦμεν ὁ κινημτὸν γραφικῶς κόσμος καὶ ἥτις δὲν διχνοῦσιν τὰς ἐπιτάσεις του.

Ἡ Γερμανία καὶ εἰδικῶς ἡ ἐκπροσωποῦσα τὴν κινηματογο φικὴν τῆς τέχνης ἡ U.F.A. παρ' ὀλοῦς τοὺς κλο-

νισμοῦς, τοὺς ὀποῖους ὀ ἐτέτη κατὰ τὸ 9 ἔτη τῆς ὑπῶσασιν τῆς φθῶσασιν μῶσι ποικωσιόσιν, παρ' ὀλους τοὺς κινδύνους ἔκ τῆς πρὸ ἔτους μετασταςίας καὶ τῆς δευτέρας ἡδὴ διακομίζετης οὐσιώσῃ εἰς π ς δ' ἰν τὸν ἄγιον οὐκωνομῶν τοῦ δολλοῦν, μᾶς προσφέρει μίαν ὑπέροχον λαμπρὸν παραγωγῆν τοῦ 1926—27.

Εὐτυχήσαμεν νὰ ἴδωμεν ἐφέτος πλείους ἀριστοτεροῦς ἢ κατὰ τῆς προηγουμένης αὐτῆς οὐκ ὀνομαστῆς ἢ καὶ πρῶτον τοῦ Βερολίνου (ὄσας οὐκ ὀνομαστῆς τὴν «Νέαν Νευμαπορῶν») δὲν πρόκειται ἕως νὰ ἀσοληθῶμεν περὶ ὀλων Τρία μόνον θὰ ἐνατῶσῶμεν, τρία ἀσύνκριτα: Τὸν «Φῶσος» τὸ «Ἐρεθ Βου ὀν» καὶ τὴν «Μητροπόλιν». Τὸ πρῶτον τὸ εἶδμεν καὶ ἐμείναμεν κατάπληκτον πρὸ τοιαυτῆς δημιουργίας. Τὰ ἄλλα δύο θὰ μᾶς τὰ προσφέρει ἡ «Σινε-Ὀλοῖα». Ἀναμένομεν λοιπὸν νὰ τὰ δοῦμε νὰ κριώσῶμεν καὶ νὰ ἐκφῶσῶμεν τὴν γνώμην μῶς. Ὀσον δὲ προβληθῶν θὰ δημοσιώσῶμεν ἄρθρα εἰδικῶν γερμανῶν ὀσον ἀφορῶν τὴν τεχνικὴν τῶν δύο αὐτῶν γινάτων διότι τότε καὶ ἐνδιαφέρονα τὰ εἶνε καὶ καταπληκτῆ.

Ἄς εὐχθῶσῶμεν λοιπὸν νὰ θαυμάσῶμεν γρήγορα τὴν «Μητροπόλιν» τὸ φιλμ ποῦ ἐπολιθῆν εἰς ὀλον τὸν κόσμον πρῶν ἀκόμη τελειώσῃ καὶ ἀσφαλῶς θὰ συμφωνῆσῶμε μὲ τοὺς γερμανοὺς.

Ro—Ma

## Ἡ ΚΙΝΗΜΑΤ. ΚΙΝΗΣΙΣ Εἰς τὴν Κωνσταντινουπολιν

Κινημ. Ὀπερᾶ Προβλήθη τὸ ἔργον «Μία γυναικὴ ἀ γὰ γκαρῶσιν». Ἐομοῖσασιν μεγάλη ἐπιτυχία. Ἐπίσης εἶνε ἀδύνατον τὴν περιγραφήν τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἡμεῶσιν ἡ προβολῆ τοῦ ἔργου «Ὀ νῶς τοῦ Σείχη». Ἡ διδασκίσις τοῦ κινηματογράφου «Ὀπερᾶ» εἶνε ἀξία θεομῶν συγχαρητήριον διὰ τὴν ἐλογητὴν τοιοῦτον ἔργον.

Κινημ. Μετακ.—Προβλήθη «Ὀ ποικωρὴν καὶ ἡ κωμῶντα». Ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἔργου αὐτοῦ ἦτο ἀφανιστικῶς μεγάλη. Ἐπίσης προβλήθησαν «Ἡ γόσασιν» καὶ «Ὀ πῆρος τοῦ φεῖδου».

Κινημ. Ἀλάμπ α.—Προβλήθησαν τὰ ἔργα «Ἄς παρῶσῶμεν» μὲ τὸν Ρ. Νεῖς καὶ «Τὸ διευρῶδες βῆμα» μὲ μεγάλη ἐπιτυχία. Ἐπίσης προβλήθησαν «Ἡ δοκίμια τοῦ Μουφάλου» καὶ τὸ ἀπὸ δύο μινῶν διαφιμίζομενον ἔργον «Μαῖν Νούρ».

Κινημ. Μα' ἰκ.—Ἐν μῶν καταπληκτικῆς οὐκ ὀνομαστῆς πρόβλεται ἡ μεγάλη ἐπιτυχία τοῦ Ρουὸν Νοῖλμο «Μετὶν Ἀλῆ».

Κινημ. Μοντέρ.—Προβλήθη ἡ ἐπαύτατος κομμοδία «Ὀ ἀνθῶσιν μὲ τῆς γυναικῆς». Ἐπίσης προβλήθη τὸ ἔργον «Ἀνὰ ἀπ' τῆς γυναικῆς» μὲ τὸν Ρεζινῶν Νεῖν.

Κινημ. Ἐκλιῶ.—Προβλήθη τὸ ἔργον «Ὀ γοῖσῶσιν» μᾶς ἀκροβόλιος» καὶ «Ὀ ἀσπῆτες μὲ ἐπιτυχία».

Κινημ. Ἐτουάδ.—Προβλήθη «Ἡ ἀποκλήρη», μὲ τὴν Κοθίνα Γκαρφόβ. Ἐπίσης τὸ ἔργον «Ὀ σῶσῶν τῆς γυναικῆς μου» μὲ τὴν Λουὸν Νουοάδ.

Κινημ. Λούθερ νου.—Προβλήθη (2α βῆλον) τὸ ἔργον «Σαρομῶσιν». Ἐπίσης «Ἡ ἦσος τὸν χαιρῶν κωμμοδία».

Κινημ. Σίλ.—Προβλήθη (2α βῆλον) μὲ μεγάλη ἐπιτυχία «Ὀ ἄθλο».

Φαῖδων Ν-ξ' ὄγλου

### ΕΓΓΡΑΦΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Αἰ. Παπαγιάννης	Βόλον	1-2-1927	μέχρι	30-1-1926
Θεὸδ Ἀδάς		1-2-1927		30 1-1927
Κορ. Περιστέρης		1-2-1927		30 1-1927
Γεωρ. Λαῶς		1-2-1927		30-1-1927
Α. Τρακαῖος	Ἡράκλειον	1-2-1927		30-4-1927
Δουῖα Σπύροφ Καράλλαν		1-2-1927		30 7-1927
Γε. Βασιλάκης Κάλαις		1-2-1927		30-8-1927

## Αἰ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΜΟΥ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΝ ΠΟΥ ΟΝΟΜΑΖΕΤΑΙ ΚΑΛΛΙΦΟΡΝΙΑ

Συνεχίζομεν τὴν δημοσίωσιν τῶν ἐξ Ἀμερικῆς ἐντυπώσεων τοῦ Κόνραδ Φλίντ τῆς ἀνάγκῃ τῶν ὀλοῦ συνιστάμεν ἰδιαιτέως εἰς τοὺς ἀναγνώστας μᾶς καθ' ὀσον. ἀπὸ τοῦ παρόντος φύλλου ὁ Γερμανὸς καλλιτέχνης ὀμιλεῖ εἰς εὐχαίαν κλίμακα περὶ τὸν λεπτομερῶν τῆς κινηματογραφιστικῶν τῶν ὀλοῦ ἐν Ἀμερικῇ. Ἀπαγορεύομεν τὴν γενικήν ἢ καὶ τιμηματικὴν ἀνοδημοσίωσιν τῆς παρούσης, ἀφῆρησῶς τοῦ Κόνραδ Φλίντ καθῶσιν, ἐγγράφου εἰδικῶς διὰ τὸν «Κινημ. Ἀστῆρα» τοῦ ὀποῖου ἀποτέλει ὀ οκτιφῶν.

III

Ὀ Μυρῶν τοῦ ὀποῖου τὸ ἔργον «Ὀ τελευταῖος τῶν ἀνθῶσιν» εἶχε τεχνικῶς καὶ φωτογραφικῶς ἐπαστασιακὴν ἐπίδοσιν εἰς τὴν Ἐδρῶπην, γυναικῆς τὴν ἕνα ἐξαιρετικὸν φιλμ διὰ λῆσιν τῆς Ἀμερικανικῆς «Ἐταιρίας Φεξ», τῶ ὀποῖου αὐ οἰκοδομαὶ ἐτοίχασιν 350.000 δολλοῖς, ἥτοι ἕν καὶ ἡμῶν ἑκατομῶσιν μαρῶν. Ἐπίσης ὁ Λόσθ Μένες, ὁ Ἀλέξ. Κόρτα, ὁ Πῶλ Λούνβερικ Στέιν καὶ ἡ Ἀνὰ νετ Πούττε, ἐργάζονται εἰς τὸν Νέον Κόσμον διὰ τὴν Γερμανικὴν κινηματογραφικὴν τέχνην, χωρὶς νὰ ἡμονοῦσῶμεν καὶ τὸν Ἐνῆστον Λοῦμπετς μὲ μὲ τὸν οὐκ ὀνομαστῆν τὸν Χάιν Κράλλιν οἱ ὀποῖοι ἐργάζονται διὰ τὸν αὐτὸν ὕψηλον σκοπόν, πάντες ἀπεβλέποντες εἰς ἕνα μεγάλο ἰδιαιτικόν, δηλαδὴ εἰς τὸ νὰ δυννηθῇ ἡ μελλῶσα διεθνῆς κινηματογραφία νὰ ἐνωθῇ τὰ κορυφαῖα ἐργασίας τῆς Ἀμερικανικῆς Γερμανικῆς τέχνης.

Ἄ' αὐτῶ, φρονῶ δὲ αὐ ἄθῶτα μετασταςεῖσι τῶν καλλιτεχνῶν μᾶς στήν Ἀμερικῇ, δὲν πῆρτε νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἀ' ὀλοῖ τῆς Γερμανικῆς κινηματογραφίας. Ἄλλ' ἂ, ἐπιδοῦσῶμεν εἰς τὸ Χόλλυγουντ.

Μεταξὺ τῶν περιφῶν ἀνθρώπων ποῦ ἐγνώσασιν ἐκ τὸν πῆλοισιν ἐκεῖ, τὴν πρῶτην θῶιν κατέχει ὁ Τζῶν Μπάρνμωρ ὁ ὀποῖος θεωρεῖται σήμερον ὁ μεγαλύτερος Ἀμερικανὸς δραματικὸς καλλιτέχνης. Εἰς τὴν ταῖνις του σ' μετέσῶν καὶ ἔνδ. Ἀμέσως μετὰ τὸ τέλος τῆς πρώτης μου σκηνης τοῦ ἔργου «Λουδοβίκοσ 11ος» μὲ τὸν Μπάρνμωρ μῶσα εἰς τὴν τεχνικὴν αἰθουσαν τοῦ θεάτρον τοῦ ἀπεδύετο ἰσὺν ἀκόμη φορᾶν, ἀπὸ τὸν Μπάρνμωρ ἕως τὸν τελευταῖον κομπάρσον, ἢ ἐγκράτος, εἰλικρινῆς συμπαθῆσαι μεθ' ἡται οἱ οὐκ ὀνομαστῆς ἄνθρωποι περὶεβαλλόν τὸν Γερμανὸν οὐκ ὀνομαστῆν.

Ἐκείνου ποῦ μὲ προ-μάλοσιν ἐπίσης μεγάλην χαρὰν ἦτο τὸ δὲ ὀλοῦς μου γέλασεν μὲ περ σθῆκην ἔνωσιν οὐκ ὀνομαστῆν κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τζῶν Μπάρνμωρ. Διὰ τοῦ τρέπου τούτου, ἢ ἐνασχολήσῃ μου εἰς τὸ ἐργαστήριον τῶν «Ἡ ομῶν» καλλιτεχνῶν μὸ ἔγινεν παραματικὴ ἀπόλυσις. Αἱ ἡμέρας πρῶτον ἀνάσασιν σὲ ὄσσην καὶ εὐχάριστῶν ἐργασίῶν, καὶ ὕστερα τὴν νύκτα οἰαν ὀλη ἡ πόλις ἦταν θορυβημένη μῶσα σὲ ἀληθινὴ θάλασσα ἀπὸ φῶτα, τότε μωροῦτε κανεῖς νὰ χαιρετῆσῃ μερικῶς παληοῖς καὶ νέους.

Τὸν Λοῦμπετς π. χ. τοῦ ὀποῖου τὴν σταδιοδρομίαν ὡς ἡθοισιῶ μὲτ' ἐπιδοσῶσιν παρακολούθησα καὶ ὀδοις μᾶς παρουσιάσασιν ἐμὲ μῶν καὶ μερικῶς Γερμανοὺς φίλους τῆς ἐκείνου τῶν ταῖνις, σ' ἕνα μικρὸν κινηματογράφον τὸν ὀποῖον ἔχει ἐγκαταστήσει ἐν τῶ σπήτι του.

Κατόπιν ἐπεκομῆθη τὸν Δρα Μυρῶν μὲ τὸν ὀποῖον πρὸ π ἄλλων ἔτων ἐγύμνασιν τὴν πρῶτην μου ταῖνιαν, τὸν ἀγαπῶν τὸν Γιάννικης ὀδοις κατανεῖται τώρα μὲ τὸν Πόρμπερ καὶ τὸν Μωρῆς Στίλλερ σὸ ἐγύμνασιν ἐνὸς νέου φιλμ, καὶ ἄλλους.

Ἐκείνου ὀμοῦς ποῦ μὸ ἔκαλεν ἐξαιρετικὴν ἐτύπωσιν ἦτο ἡ ἀπεριεμάρα ἐνὸς σπουδαίου φιλμ εἰς τὸ περιφῶν «Αἰγυπτιακὸν Ὀ ατρον».

(Ἐπετα συνέξια)

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΚΙΤΣΑ

# ΠΡΟΦΗΤΕΙΕΣ

Γαλλικό περιοδικό που πήρα προχθές ταχυδρομικώς, εξήγησε τις προβλέψεις διαφόρων αστρολόγων, ειδικών επιστημόνων, χαρτομάντιλων και λοιπών συναφών περί αυτά, για τον καινούργιο χρόνο. Χάριν των πολλών άτακτων του «Κινηματογραφικού 'Αδότη» εθεώρησα καλόν να μεταφέρω εἰς μερικὰς ἀπὸ τῶν προβλεπτικῶν αὐτῶν ἀπαντήσεις. Ἐξ ἄλλου μᾶς κενῶν τὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὸν ἀπλοῦστατο λόγο, διὲν ἠμεῖς ὀπωδήγοτε καὶ γιὰ τὴν «ἐβδόμη τέχνη». Ἄς πάρουμε κατ' ἐκλογὴν, ὡς πρὸς ἐνδιαφέρον, οὐκ ἐπισημάνει τῆς διασημῶν χαρτομάντιδος κ. Φόργια, γιὰ τὸν τρέχοντα καινὸν ἔτος 1927. Καὶ ὁρίστε τί εἶπεν ἡ κυρία αὕτη, ἀποτεινομένη εἰς συνάκην τοῦ ἐν λόγῳ περιοδικοῦ:

—Τὸ 1927 μπορούμε νὰ τὸ δομοῦμε ἀπὸ τώρα χρονιὰ ἐξάμενα καὶ ἑνενηκίον ὅσον ἐν γένει ἐκβασι τῆς σύγχρονης ζωῆς μᾶς. Ἐν τούτοις ὁμως παρ' ὅλη τὴν ἀλλαγὴ τοῦ ρυθμοῦ θι εἶνε καλλιτέρα ὁργανωμένο ἀπὸ τὸ πέρασμα 1926. Ἡ Γαλλία τὸν χειμῶνα θὰ τὸν περάσει ὑπὸ τὸ κράτος φροβισιάντης οἰκονομικῆς κρισεως. Θὰ ἀναγραφῶν στὰ χρονικά του καὶ κάποιος μικρὴς τραχὺς ἀλλ' ἡ τάξις θὰ ἀποκατασταθῇ καὶ πάλι μὲ τὸν ἔρχομό τῆς ἀνοιξῆς... Ὁ χρόνος αὐτός, ξεκαλοῦται ἡ κ. Φόργια, ἐνδύσεται στὸν ἀστερισμὸ τοῦ Διδύμο. Μολοῦν εἰς ὁμοίαν εἶνε εὐνοϊκὸς ὁ χρόνος διαβέβαιο φροβισιάντης τραχὺς στὰ Βαλκάνια καὶ στὴν Ἀγγλία... Ἄλλα καὶ τὰ ἄλλα κράτη δὲν θὰ ἡσυχάζουν. Καταστροφὴς θὰ συμβῶν καὶ ἰσοοισμικῆς. Περβλέπω μίαν ἐπίτασι καὶ στὸν πνευματικὸν παρ' ὅλη τὴν ἐπικρατοῦσαν φρενιτιδα τοῦ ὀλισμοῦ. Πολλὲς τραχὺς στὴν Ἀσία καὶ Ἀνατολὴ Ἐπίσης ἡ Ρωσσοκινεζικὴ συμφωνία θὰ ἔχη μεγάλας συνέπειας. ἀλλ' ὄχι ὁμοίως. Νέος τρομερὸς πόλεμος θὰ γίῃ στὴ Ρωσσία. Γιὰ τὸ σημερινὸ καθιστὸς τῆς Ἰταλίας ἀμφιβάλλω ἂν θὰ διατηρηθῇ (ἀσφαλις γιὰ τὸν ἀγαπητὸ μᾶς Νιούτος θὰ τὸ λέη αὐτὸ). Τερῆσται προδοοὶ θ' ἵγινουν, καὶ ἰδίως στὴν Ἰταρικὴ, θὰ κατακηνηθῇ δὲ σχεδὸν μία τρομερὰ ἀσθένεια. Ἡ τέχνη φρέτος θ' ἔχουν μεγάλη κρίσι, ἐκὸς τῆς Κινηματογραφικῆς στὴν ὁποία προβλέπω νέες τροποποιήσεις. Πολλοὶ δὲ συγγραφεῖς κινηματογραφικῶν ἔργων θὰ ἐμφανισθῶν μὲ νέες ἰδέας καὶ πρωτότυπα ταλέντα. Ἄλλὰ καὶ πολλοὶ νέοι «ἀστέρες» θ' ἀμμοιογρῶν ὄν καὶ θὰ θανατοιορῶν (ὄσα καὶ Ντίνια Σαρρῆ).

Αὐτὰ εἶπεν ἡ κ. Φόργια. Τὸ ἴδια περιοδικὸ ἐξήγησε με ταῦτ' ἄλλων καὶ τί, πολὺντις προβλέψεις τοῦ περιφήμου ὁ δασκάλου τῶν ἀποκριμῶν Ἐπιστήμων, ἀστρολόγου καὶ λιάνι μάγου Ὁκτωριος Σβάτοιο, γιὰ τὸν καινούργιο χρόνο 1927. Κι' αὐτὸς εἶπε πολλά, πάρα πολλά, ὅπως ὅλοι οἱ ἄλλοι μῦστα τῶν χεριῶν καὶ τῶν βελτίδων τοῦ καφέ. Ἄλλ' αὐτὲς δὲν μᾶς ἐνδιαιρέουν καὶ πολὺ. Τὸ παράδοξον ὁμως εἶνε οἱ ἡ προφητεῖες ὁίων αὐτῶν ποὺ ξεύρουν τὴν μεγάλην ἐπιστήμη τοῦ διαγιγνώσκων τὰ μέληντα νὰ συμβῶν στὰ κτακάθια τῶν καρῶδων, σχεδὸν ὁμοιοζουν μεταξὺ τῶν. Εἶνε περιεργὸ πῶς ἐνομοφώνησαν, ἐνῶ συνήθως καθῆνας μορφοῖστος οὐ ποιοῦντι ὅλιος διόλου ἀντιθέτως φρενις ἀ ὁ τῶν ἄλλων. Μονάχα ὁ μεγαλοδύναμος Θεοῦλης καὶ ἡ μαγικὴ ψυχὴ τους ξεύρουν ἂν μᾶς κοροϊδεύουν ἢ ὄχι. Γοῦρα τὸ ζήτημα εἶνε ἂν θὰ ἐπαληθεύσουν. Ἐν τούτοις ἐμεῖς ὡς πασακαλοῦμε τὸ Θεὸ ἀπὸ τώρα νὰ πραγματοποιηθῶν ἐκεῖνα ἰδίως ποὺ μᾶς συμφέρουν καὶ περισσότερο ἀπ' ἄλλα νὰ... θριαμβεῖσιν στὴ Βιέννη ἢ Ντίνια μας, ἢ πρω ἀγωνιστῆς τῆς... Φάνα μετ. Ἐν πάσει περιπτώσει δταν ἀληθεύσων ἡ προβλέψεις καὶ τὰ κοινὰ ἔλα τῶν μάγων καὶ χαρτομάντιδων, τότε... λέμε κι' ἐμεῖς τὴν προφητείαν μας. Θὰ εἶνε ἡ ἀσφατέστερη ἀπ' ὅλες τῆς μαγικῆς καὶ ἀστρολογικῆς προβλέψεις τῶν ἀποκριμῶν. Γιὰτὶ ἐμεῖς θὰ εἴμαστε ἐκείνοι ποὺ θὰ γελῶσουμε τελευταίως καὶ μάλιστα γιὰ τὴ Ντινούλα μας...

Σπ. Ναουμίδης

## ΕΛΛΑΣ ΤΩΝ ΦΙΛΩΝ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

### ΔΗΛΩΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΦΙΛΩΝ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Ἐπειδὴ μᾶς ἀπηρθῆνθ παρὰ πολλῶν τὸ ἐρώτημα —συνεπεία τῶν προσωρινῶν ἀποδείξεων πληρωμῆς αἰτιῶν φέρουσι ἐν ἄστερα — ἐν ὁ Σύνδεσμός μας σκοποῦν ἔχει τὴν ἀνάδειξιν «Ἀστέρων» τοῦ Κινηματογράφου, δηλοῦμεν ἅπας διὰ παντός: διὲν ὁ Σύνδεσμός μας δὲν ἀποβλέπει εἰς τὴν ἀστεροποίησην τῶν Ἑλλήνων καὶ Ἑλληνιστῶν, ἀλλὰ σκοποῦν τὸ εἶναι ἡ ἐξυμνοῦν καὶ περὶ τοῦ κινηματογράφου ἐν Ἑλλάδι.

(Ἐκ τοῦ Π. Σ. Φ. Κ.)

### ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὸ διοικ. Συμβούλιον τοῦ «Πανελληνίου Συνδέσμου φίλων τοῦ Κινηματογράφου» ἡ δυνάμενον νὰ εὐχαριστήσῃ ἐν ἑκαστῶν ἰδιαιτέρως, εὐχαριστεῖ θερμῶς διὰ τοῦ «Κινηματογραφικοῦ 'Αστέρου» πάντα τοὺς συγχαρῆντας αὐτὸ διὰ τὴν ἴδρυσιν τοῦ Συνδέσμου.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Π.Σ.Φ.Κ.

### Ο ΑΣΥΡΜΑΤΟΣ ΤΟΥ Π.Σ.Φ.Κ.

Κον Γ. Κ. Νικητόπουλον (Καβάλλον), — Ἐπιστολή σος εἰληρῆ. Θὰ σὺς γράψωμεν προσεχῶς, ἐκτενῶς. Καταστατικὸν στολήσεται ἡμῖ ἐγκρίσει του ὑπὸ Πρωτοδικεῖου.

«Ἡ Γραμματεία τοῦ Π.Σ.Φ.Κ.»

### ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΟΥ Π. Σ. Φ. Κ.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Π.Σ.Φ.Κ. ἐκτελεῖ τὴν πρώτην ἐξορῆν τοῦ Συνδέσμου εἰς τὴν Μοσχὴν τῶν Κλεισιτῶν τὴν περὶ τὴν Κυριακὴν 6 Φεβρουαρίου ἐ.φ. περὶ ἐκλογὴν τοποῖον τὰ ὁποῖα εἰς ἄλλας γενικάς ἐκδρομὰς τὰς ὁποίας θὰ ἐκτελεσθῇ ὁ Σύλλογος, θὰ κινηματογραφηθῶν ὅπως σταλοῦν πρὸς προπαγάνδαν ὑπὲρ τῶν φυσικῶν Ἑλληνικῶν καλλονῶν, εἰς τὸ Ἐξωτερικόν.

## ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΤΩΝ ΦΙΛΩΝ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Πληροφορία καὶ ἔγγραφα μελῶν καθ' ἐκάστην ἀπὸ 12-1 μ.μ. προσωρινῶς εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ «Κινηματογραφικοῦ 'Αστέρου».

Ἐπίσης πληροφορία δίδονται καὶ ὑπὸ τοῦ Προέδρου κ. Π. Φρονιμου, λατρεῦ, ὁδὸς Ἀκαδημίας 86, 12—1 καὶ 6 1)2 — 7 1)2. μ.μ. (Ἐκ τοῦ Συνδέσμου)

## ΤΥΧΕΡΟΣ

Σπ. Ναουμίδης

## ΟΙ ΣΚΑΠΑΝΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΟΔΟΥ

# Ο Κ. Ε. ΜΑΥΡΟΔΗΜΑΚΗΣ ΚΑΙ "ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΜΟΝΤΕ - ΚΑΡΛΟ, ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ ΤΗΣ ΦΡΑΝΤΖΕΣΚΑΣ ΜΠΕΡΤΙΝΙ

Ὁ ἐν Γαλλίᾳ φίλος καὶ γνωσὸς ἐπιχειρηματίας κινηματογραφικῶν κινῶν κ. Ε. Μαυροδημάκης εἰς τὸν ὁποῖον τόσα ὀφείλει ἡ Ἑλλάς διὰ τὴν κινηματογραφίαν τῆς πρώτου ἀπὸ τοῦ 1910 καὶ ἐντέθειν, δεδομένου ὅτι εἶνε ὁ πρῶτος ἰδρυτὴς σοβαρῶν κινηματογραφικῶν ἐπιχειρησῶν ἐν Ἀθῆναις—οἱ παλαιότεροι θὰ ἐνημνοῦνται τὸ ἐν τῇ ὀδῷ Σταδίου κινηματοθεῖον τοῦ «Παλλάς» ὁποῦ σήμερον τὸ μέγιστον Ἐφεσίου—εὐρισκόμενος ἦδη ἐν Παρισίοις ὁποῦ διατρεφῇ καὶ ἐκεῖ εἰδίον γραφεῖον ἐν τῇ Rue de la Paix 6, προβαίνει εἰς ὁβάρια, ὡς πάντοτε προμηθεύσας ταινίας διὰ τὸ ἐπιτελεῖ γραφεῖον τοῦ, τοῦ ὁποῖον διεύθυνον οἱ καλοὶ συνεργάται του κ.κ. Πρίντζης καὶ Σόφικου.

Ὡς πληροφοροῦμεθα ἐκ Παρισίων κ. Μαυροδημάκης διαπραγματεύεται μεταξὺ ἄλλων καὶ τὴν ἀγορὰν τῆς τελευταίας ταινίας τῆς περιφημοῦ δινα Φραντζέσκας Μπερτινι, τὸ γνωστὸν ἔργον ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ τέλος τοῦ Μόντε Κάρλο» εἰς τὸ ὁποῖον παρὰ τὸ πλεονόν τῆς ποταγωνιστῶν καὶ οἱ κ.κ. Ζὰν Ἀντζελο, Βίκτωρ Βίνα, Ρυβλόν Κατλαῖν κλπ. ἐκλεκτοὶ καλλιτέχναι τῆς γαλλικῆς κινηματογραφίας. Ἡ εἰδήσις αὕτη μᾶς χαροποιεῖ μεγάλως διότι ὁ κ. Μαυροδημάκης ὁ ὁποῖος κατὰ καιροῦς μᾶς παρουσιάζει τὰ ἐκλεκτότερα ἔργα τῆς παγκοσμίου παραγωγῆς, μερικὰ τῶν ὁποῖων ἐκ καθήκοντος ἀναφέρομεν, ὡς τὰ: «Ζουε τὴ Παρί», «Νιμπελοῦνη», «Ἄθλιος», «Ἀρχόντισσα τοῦ Κόμο», «Χαμένος Κόμο», «Μιχαὴλ Στραγκῶς» κλπ. κλπ. θὰ ἐπιτύχῃ καὶ τὴν ἀγορὰν διὰ τὴν Ἑλλάδα τῆς τελευταίας αὐτῆς ταινίας τῆς Μπερτινι καίτοι ἡ τιμὴ τῆς (8000 Ὀλλανδία) δὲν συμβαδίσει μὲ τὴν ἀγορὰν τῶν Ἀθηνῶν. Ἐν ποσὶ ὁμως περὶ τὸ ἀποτελεῖ ἐξαιρετικῶν γεγονῶν, ὡς ἡ κόμισσα de Vibray, ἡ κόμισσα de Montgommery—Beaubourg ἐδέχθησαν νὰ κάμουν ἐμφάνισιν εἰς τὴν πῶλον ἀριστοκρατικῆς ἀκμῆς τοῦ ἔργου.

Πολλὰ τὰ θαυμάσια λέγονται, κυρίως γιὰ τὸ παιγνίδι ποῦ παίζεται μεταξὺ δισκοῦν κωμικῶν κωλοῦν στὴν πειρὸς τῆς ἰδοκτίας τοῦ Ρόσελὸ ἀπὸ Chantilly. Ἡ ὑπόκρισις μᾶ, ἐπιφυλάσσει μὴ ἐκπληθῇ τὰν ἐπάγονον εἰς ὅρας καὶ συγκινητικῆς Φραντζέσκας Μπερτινι.

κατοῦσιν χίρην τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ «Κινηματογραφικοῦ 'Αστέρου».

Ἡ τελευταία στροφὴ στὸ χειριστῆρι ἐδῶθησαν γιὰ τὴν μεγάλη ταινία ποὺ ἐτοιμάζουν τώρα ἡ Centrale Cinematographique et l'International Standard. Οἱ ὁπερῆτε Duverger, Lucas καὶ Hennebains ἐπιβλέπουσιν πλὴν τὰς τελευταίας λεπτομερείας. Οἱ σκηνοθέται Μάριος Παλλάς καὶ Ἀνρὺ Ἐτιεβάν, βοηθούμενοι ἀπὸ τοὺς καλλιτεχνικοὺς διεύθυντάς Ἰ. Νάιανσον καὶ Παλτοῖκ, ποχοροῦν μετὰ ζήσεως στὸ μοντέρμα τοῦ «Τέλους τοῦ Μόντε Κάρλο» τὸ ὁποῖον ἀγαμέται ὡς μὴ ἀπὸ τῆς πλεόν ἐνδιαφερόμενης παραγωγῆς τοῦ 1927.

Εἰκόνας καὶ μακρὰ σκόλια ἔφημοσιν ἐντα ἀπὸ τῶν εἰδικῶν κινηματογραφικῶν τύπων μᾶς ἐπιπροσέθεσαν κάπως περὶ τοῦ τῆ ἰδωμεν. Μερικῆς σμῆνῆς ποὺ προβλήθησαν καὶ κάποιες ἀκριτομίθεις μᾶς δίδουν μὴ ἰδέα τῆς σημαντικῆς προσημασίας τῶν ἐπιτελεσῶν.

Ὁ τίτλος μόνον τοῦ μυθιστορηματοῦ τοῦ Paul Rouillon ἀπαυτοῦσε ἀνάπτυξιν πολυτελείας καὶ οἰκονομικῶν μέσων ποὺ ὑπερβαίνουν τὰ κανονικά μέσα ποὺ διέθετεν ἡ γαλλικὴ παραγωγή. Εἶνε βέβαιον δὲ τίποτε δὲν παρεμείθη ἀπὸ τὴν Centrale Cinematographique καὶ τὴν International Standard διὰ τὸ δοθῆν εἰς τὸ «Τέλος τοῦ Μόντε Κάρλο» τὸ ἀπαιτούμενον κομῶν καὶ ἐπιπληροῦν πλάιον.

Ἐπὸς τῆς ἀναπαραστάσεως τῶν αἰθουσῶν τοῦ Μόντε Κάρλο, ἡ ταινία «ἐγερθῆ» εἰς τὸ μέγιστον τοῦ περιγῆνης Radziwill εἰς τὸ Ermenegildo Zegna, εἰς τὸ κῆρυκος Henry de Kersaint, στὸ Verigny, εἰς τὸ βαρῶν Ροβέρτου Ρόσελὸ, εἰς τὸ Σαιντιγὺ. Μεγάλης κυρίας, ὡς ἡ κόμισσα de Vibray, ἡ κόμισσα de Montgommery—Beaubourg ἐδέχθησαν νὰ κάμουν ἐμφάνισιν εἰς τὴν πῶλον ἀριστοκρατικῆς ἀκμῆς τοῦ ἔργου.

Πολλὰ τὰ θαυμάσια λέγονται, κυρίως γιὰ τὸ παιγνίδι ποῦ παίζεται μεταξὺ δισκοῦν κωμικῶν κωλοῦν στὴν πειρὸς τῆς ἰδοκτίας τοῦ Ρόσελὸ ἀπὸ Chantilly. Ἡ ὑπόκρισις μᾶ, ἐπιφυλάσσει μὴ ἐκπληθῇ τὰν ἐπάγονον εἰς ὅρας καὶ συγκινητικῆς Φραντζέσκας Μπερτινι.



Ἐνα ὄραϊον καλλιτεχνικῶν group. Εἰς τὸ μέσον ἡ καλλιτέχνις Φραντζέσκα Μπερτινι, ἀριστερὰ τῆς ὁ κ. Ε. Μαυροδημάκης καὶ δεξιὰ τῆς ὁ κ. Μοσέση ἀντιπρόσωπος τοῦ κ. Μαυροδημάκη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

τιν στον κινημα ογραφο. Η Μπριτνι η δπλα εις την ακμη της δδης και της νεότητος της ειχεν άποσπυθη, θα ελανεσθαι εις το «Τέλος του Μόντε Κάρλο» της απαββηλης επιτυχίας των πρώτων έτων. Κοινά της θα χειροκρατησομεν τον Ζάν Αντζελο, έναν από τους ουλαθητικωτέρους άστέρους της γαλλικής κινηματογραφίας.

Η Μπριτνι και ο Αντζελο περιτοιχιζονται από ένα έκλεκτο θίασο, όπου τους πρότυπος εόλους κατέχουν ή μίς Pola Rodé, ο Raymond Catelain, Silbert de la Noe και Βίκτωρ Βίνα

Τόσα έκλεκτά στοιχεία έξασφαλζουν στο «Τέλος του Μόντε Κάρλο» μιá θριαμβευτική καριέρι, α.

### Η ΠΟΛΛΑ ΝΕΓΚΡΙ ΣΤΟ "ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ."

Ένα από τα πλέον σπουδαία φιλμ της Πόλλα Νέγκρι εξέκλειον τα όποια «εγύριον» εν «Αμερική είναι ώρισμος το «Αυτοκρατορικόν Ξενόδοχείον». Εργασμα ο ποιήθη εις το στούντιο της «Παράμουντ» υπό την διεύθυνσιν του Μωρίς Στίλλλερ.

Εξ έβδ' μάδες έκτακτά η προπαρασκευής διετέθησαν διά την περσίκωσιν του έργου τούτου όπερ η «Παρ μά ουν» έβιάζετο έξαιρετικώ, να πα'ουσιάζη. Πρωτο; ωιστεί πωρά το πλεον της Πόλλα Νέγκρι ο διάδομος 'Αμερικανός ήθοποιός Τζα ημς Χόλλ όστις προοράτως επράτατο το φιλμ, «Η ίδιο εργία του φλέγρ» εις το όπλιον προαγονιστεί η Μπερμάν Νίνάνι λς. Ο συμπαθής Τζό ημς Χάλλ θη ύποδυσθη το πρώτοσπον του Όυγγου ούδαου. Οί «Οιο Φίλις, Μίξ Νιόβιν λς. Γ'ώρ Σγκμαν και τινες άλλοι έκλεκτοί καλλιτέχνηι συμπλέρουν τον κατάλογον των ήρώων του έργου του Λαζώ Μπριού με τους χιμαϊκότους του χαρακτήρας άπαραλλήλους.

Ο γνωστός Έσθ'ακος Πόμπερ της U. F. A. όστις άνέλεβε την συγγραφήν ανέναντι πολεμικών ός επί το πλείστον, συγγράφεται εντέλεια μετά τή δ Μωρίς Στίλλλερ και της Πόλλα Νέγκρι εις την άνωτέρω παραγωγήν.

Τά νεκρά είναι έκτακτως κινητή. Τό θέμα έξαιρετικά όυατοιν προσοδίδει εις την Η λλα Νέγκρι μιαν δραματικήν χροιά άνταξ αν του ταλά του της. Ο συγγραφέας του σεναρίου Λαζώ Μπριού, αναμένεται την τρέχουσαν έβδομάδα εις Χόλλυγουντ όπου θ' άποσπυληθί με την συγγραφήν έτέρον άξιολόγων σεναρίων των οποίων την κινηματογράφωσιν θ' αναλάβη προσήως ή «Παράμουντ.»

### ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΕΝΑ ΣΕΝΑΡΙΟ

Η προετοιμασία ενός σεναρίου δέν είναι διόλου άπλοδον πράγμα όπως ήμπορει να ύποστηθί.

Έάν π. χ. έπιθυμοδμεν να κινηματογραφήσομεν ένα μυθόδορμα έκ των πλέον φημιμόμενων είναι άπαραίτητον να ύποστηθί τοδτο μίαν σημαντικήν διασκευήν. Η ληστομέρεια αυτή άλλωστος έπεξηγεί τον λόγον ότι έν άν κινημ. 'Εταιρία διαθέτωσι μεγάλον σχετικώς άξίωθον «σεναρίω».

Μετά την διασκευήν περί ής όμιλήσομεν, το μυθόδορμα παρατίθεται εις ένα «αναγοστών» λεγόμενον όστις θ' αναλάβη να τό συντομώσθαι και κατόπιν εις δεύτερον τοδοττον ο όπολος θα μελετήσθαι τάς κινηματογραφίκοσιν λεπτομερείας του και θ' άποφανθί έάν άξιή ή όχι τον κόπον να κινηματογραφηθί. Έάν άποφανθί ότι άξιή: πράγματι, θα παραδοθί όπ' αυτού εις τρίτον όστις θα εξάγη έκ του μυθόδορματος το «σενάριο» έπερ θα δώσθαι εις τον σκηνοθέτην, διά να ύποστηθί την τεταρτήν και τελευταίαν τροποποίησιν ή όποια καλοσθι τό παίζεμο των ήθοποιών ρυθμιώτερον και πλέον ζωντανόν.

Μετά την περσίκωσιν του φιλμ, τοδτο ύφίσταται τό άπαραίτητον «εντεκρινάξ» άφαιρομένοσ των περσιτών σκηνών, και τό φιλμ παρουσιάζεται πρό του κοινού διά να κριθί υπό του τελευταίου ή προσάθειται όλων των ανθρώπων που έργασθησαν διά την εμφάνισίν του.

### ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΡΕΠΟΡΤΑΖ

Η Κόνσταντιν Τάλματις έτοιμάζει τό προσέχες της έργον «Her Social Secretary». Είναι ένδιαφέρον να σημειωθί ότι πρό όλίγων έτων τό ύδιον έργον ένληματογραφήθη διά πρώτην φοράν με πρωταγωνιστήριαν την Νόρμα Τάλματις.

Η Άλλ Ντάγκοφερ, ή μεγάλη Γερμανίς καλλιτέχνης και σύζυγος του Whitl, γοσηματέος του Έοιχ Πόμπερ, έφθασεν ήδη εις την 'Αμερικήν. Τό πρώτον της έργον διά την «Παράμουντ» θα εινη «Ο άνθρωπος που έλημμόνησεν τον Θεόν και εις τό όποιον θα έμμανωθί παρά τό πλεονόν του Αιμιλιου Γιάνινγας και του Ουάλλος Μπριου. —Ο Ρικάρδον Κορτέξ θα εινη ο σύντροφος; της Πόλλα Νέγκρι εις τό νέον της έργον «Έξουολόγησις», τό όποιον θα αγωσιθί έν τό την διεύθυνσιν του Γερμανού σκηνοθέτου Λόδωρ Μέντες.

Τό «Αυτοκρτορικόν Ξενοδοχείον», ένα από τά νεώτερα έργα της Πόλλα Νέγκρι προσβλήθη εις τό «Gloria Palast» του Βεροίνου με μεγάλην επιτυχίαν.

Τό πρώτον φιλμ της νεοσισιάτου εταιρίας «Pancuro» θα εινη «Η έρωμένη» του Alexandre Brady. Η σκηνοθεσία άνετέθη εις τον Ρόμπερ Βίνε και ο κύριος άν'αρκικός όλος εις τον Χάρου Άλτς.

Η Άντα Ν λεν άπεφάσισε μετά άπουσίαν δύο όλολήγων έτων να έπιστρέψη εις την οδόνην. Τό έργον τό όσιον θα σημειώσθαι την επάνοδόν της θα εινη «Αι κακία της; άνθρωπότητος» (Laster der Neuschlef). Είς τό φιλμ αυτό τά έργα ός συντρόφοσ τον Βέρνερ Κρόους και τον Άλφρεντ Άρπέλ.

Ο Έρνεστ Βάγντα, Ούγγρος σεναρίστας, γράφει ένα σό άριστο προαματωμένοσ την ζωήν της Ραχίλ, της περιήγμου έβραιο; καλλιτέχνιδος. Η Πόλλα Νέγκρι θα εινη ο «δοστή» της ταινίας ταύτης; υπό την διεύθυνσιν του Έοιχ Πόμπερ, γερμανού διεθυντοδ' ίμπεροσάριου. Και αυτό όνμ' έταιρι άμερικανική ταινία! Εύ, ε!

### Η ΑΛΙΚΗ ΤΕΡΡΥ ΚΑΙ Ο ΡΑΜΟΝ ΝΟΒΑΡΡΟ

Οι δημοφιλείς άστέρες της «Μέτρο-Γκόλδουιν» 'Αλίκη Τέρον και Ραμόν Νοβάρρο θ' άρχίσουν τον προεχόν μήνα τό εγύροσμά του νέου του; όφιλμ τυτλοδοορομένου οί «Έρωστές».

Η ύπόθεσις του έκτελλοδόμενου εν 'Ιαπωνία όπου θα αγωσιθί έν τό έξωστικά του έλμ και τινες είδωλλοικαί όκναται του έργου.

### Η ΠΟΛΛΑ ΝΕΓΚΡΙ ΜΟΥΣΙΚΟΣΥΝΘΕΣΙΣ

Η Πόλλα Νέγκρι των οποίων μέχρι όυήρονον έγνωρίζομεν ός δραματικήν καλλιτέχνίδα και άξιόλογον συγγραφέα καταλάβεν ήδη μικράν θέσιν εις τον μουσικόν κόσμον, χάρις εις δύο θεσιν της πολύ επιτυχή και τάς κοίσεις των είδωλων, την όποιαν ένεπνεύθη από τάς ραυ'ωδίας των Αιδ; και Σοπν οι όποιοι εινη οι άγαπώμενοι της μουσούργου. Η Πόλλα Νέγκρι επιλοδοφόρησε την ύπόθεσιν της «ή άνάμνησις της Πολωνίας μου».

Είς δημοδοροίον κινή έρωστών άπάντησον διετιθάνον να προημοτοποηθί και άλλας ύπόθεσεις τάς όποιας οι άναγνωσται μας θανάσονται με πόδον άντιπομονοιούν θ' έναμεινον οι όμιμασται της Πολωνίας κοόδοις.

# ΤΙΤΙ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΑΛΗΤΩΝ

ΤΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ CINE ORIENT—ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΙΣ «ΤΡΙΑΝΓΚΛ»

(Συνέχεια εκ του προηγουμένου)

Ο Μιραντώφ ύπεριστάσας εις την μετά του άγθρώπου του σταθμού πάλιν, κατόρθωσας να ειδοποιήσθαι τον μηχανοδηγόν της άμαξοστοιχίας και ν' άποσπυθίσθαι την τρομπεράν έκτραχίαςιν. Η βασίλισσα Μαρία έπιστρέφασα εις τά άνάκτορα της; έφωσθη εις σκάφεις και έμυλλογίετο πόσος να ειχε άραγε συμφέρειν διά τον θάνατόν της. Η μορφή της κομήσους Μιραντώφ έπρόβαλε τότε έμπρός της με όλην της την σατανικήν όρσιν. Και πεπιστομένη πλέον ότι αυτή έξυ-

Η Μιραντώφ έξεπλάγη μόλις ήκουσε την είδησιν και άνέθεσε στον Μιραντώφ να την άνεθρή.

Καθ' ήν στιγμήν ο Βασίλειος Βόρις εις τό ιδιότερον γραφείον του έσκέπτετο πώς να περάσθαι την ήμέραν του ήτοιμαζέτο να μεταθί εις τό «Σπλεντιτ Τεράξ» που ήτοιμαζε έκείνο το βράδυ, ο Τίτι έπαδόνθ εις την άνωτέρωσιν έργασίας. Η τύχη τον έφεραν εις τό «Σπλεντιτ Κράξ» όπου χάρις εις την γνωριμίαν ενός των δειπνούντων προσλήφθη ως βοηθός όυηρέτου.

Μέσα εις τάς πολυτάλεις αίθούσας του «Σπλεντιτ» ειχε αναθεροισθί έκείνο το βράδυ ή κρέμα της άριστοκρατίας των Παρισίων. Δοικει, μαρκήσιοι, κόμητες, τραπέζιται και πλήθος άριστοκρατών μεταξύ των οποίων και οι δύο άχώριστοι φίλοι, ο ζωγράφος Κοκκίμω και ο συγγραφέας Μορισώσιν. Όλλα τραπέζια παρακάτω εδρόσαστο και τό τραπέζι του Βασιλέως Βόριδος.

Η Σουζόν έκείνο το βράδυ προδύεπουσά καλά κέρθη κατόρθωσας παρά την άπαγορευσιν να εισθίσει μέσα εις την αίθούσασ με τά άνθη της. Ένας όμοσ εκ των όυηρετών που την άντελήφθη την έπιλήσασ και έπεχείρησε να την διαέξρ. Ο Βασίλειος Βόρις που την άντελήφθη διατάξεν τον όυηροσθην να την άφήσθαι να πλησίσθαι. Είς την θέαν της ο Βόρις κατελήφθη από ένα άκρπύτων κτηνώδες είδωθμα και έπεχείρησε να την διαφωθρή. Ο Τίτι άντιληφθείς τους άκρπύτους τρόπους του Βόριδος, τρέψαι άμέσως και εισόποιει τους φίλους του. Την στιγμήν έκείνην ο Βόρις έπιχειροδσας να φιλήσθ μέσα εις τό κυμαπαρέ της Σουζόν. 'Αλλ' ο Μορισώσιν



φανε την σκευερσιν αναντίον της, αναγέρει τό γεγονός εις τον Βόριδα.

Ο Βόρις, παρά τον έκλυτον θείον τον όποιον διήγεν, ήγάπα και έσώθετο την βασίλισσαν. Και εις τους όυηκηνμοδούς της ότι ήτο δυνατόν ή Μιραντώφ να έπεδύσασ να γίνη βασίλισσα έθλωστος πλήρης όργης προς αυτήν:

—Έμμαι διατεθειμένος να κτυπήσω άλλωπτα έκείνον που θα έτολμοδσας να σός θέξρ.

Έν τφ μεταξύ εις τό μέγρον της Μιραντώφ έγνώσθη ή άπουγία της άποπειρας ή δέ κόρησασ ήρχισε να ύποπεδύεται τον Μαρτινώφ.

—Πόός άραγε, τοδ λέγει, να έμμανωσες τί σκέδιά μας; —Κάποιος από τους δράστας ίσως, άπεινά ο Μαρτινώφ, που θα κατελήφθη από τούφεις συνειδήσους φαίνεται.

—Πρώτα να εδρωμεν άλλον τρόπον, έπαναληφθάνει ή Μιραντώφ. Να έξωσθαι τουλάχιστον ή Βάνα.

—Η Βάνα εξ, λέγει τότε ο Μαρτινώφ. Τό διατάξασ σε με άφρηματικά που έλεγε ότι οι χωρικοί την είζαν με ένα άγχορικό ός 12 έτών.

τον έπρόφρασ και τον άπόθρησε λέγων:

—Είθεσ ένας άρπύτης. Τό έπιστάδον ήρχισε να λαμβάνη διαστάσεις και ο Βόρις έκάλος από όργην σκηνάει τό χέρι του διά να ραπισθ τον Μορισώσιν. 'Αλλ' ο Τίτι δέν χάνει καιρόν, όρμξ και πιάνει τό χέρι του Βόριδος λέγων:

—Ντροπή Μιξ, είπάτε! Τοδτο γίνεται ασορμη να άπολυθί ο Τίτι, ο δέ Μορισώσιν συνδύει την Σουζόν εις τό σπίτι της.

Ο Τίτι άπομείνας και πάλιν χωρίς έργασίαν άπεφάσισε να έπανέλθ εις τό παλαιό του επαγγέλμα, να άνόγη τις πόρτας των αυτοκινήτων.

Μίαν ήμέραν ένφ ο φίλος του Κοκκίμω έκοιτάριζε σε με πλάτσια της συνοικίας της Μονμάρτης. Είναι αυτοκίνητο έσταματωέσ μπροστά σ' ένα μέγαρο. Ο Τίτι έτραξε άμέσως εις τό έργον του. Μέσα από τό αυτοκίνητο κατέβηκαν δύο κυρίες ή όποιας ήσαν ή βασίλισσα Μαρία και ή Άγγλίσ άκρπυόδης της.

Είς την θέαν του Τίτι ή βασίλισσα έστράφη προς την



σούν τόν άγωνά μας έγγραφόμενοι μέλη είς τήν όργανώ-  
σίν μας.

—Διαιτάν λαμβάνετε κ. Τριανταφύλλου ένα μέτρον  
διά νά τούς έξαναγκάσετε νά έγγραφούν μέλη;

—Τό μέτρον αυτό δύναμαι νά σας ειπω έλάφθη ήδη  
άλλά δέν έβδθη άκόμη είς έφαρμογήν διότι έλλείπει ό  
συνάδελφοί τών έπαρχών διά αντίληφθόν μόνοι των τήν  
ανάγκη τής συσσωματώσεως και θά σπείσουν νά έγγρα-  
φούν είς τήν ένωσην. Έν πάσει περιπτώσει θά έξαναλη-  
σωμε όλα τά μέσα τής έπεισεως και κατόπιν τά προ-  
βώμεν είς τήν έφαρμογήν του ληφθέντος μέτρον τό ό-  
ποιον συνίσταται είς τήν μή παραχώρη είς τό έξέξιν είς  
αυτούς ταινιών δέν προηγουμένως δέν έγγραφούν είς τόν  
σύλλογον. Έάν άποφίν μας αύτην άνα'έχθησαν ήδη ή  
Ήνστερον Φίλμ, ή Άμερικαν Φίλμ και ή εταιρία Πρίντζης  
Σόρμυ και Μαυρολημάκης. Είναι δέ βέβαιος ότι και τά  
άλλα γραφεία ταινιών θά τήν άποδέχθουν.

Πορ' όλα ταύτα εισθάνομαι ώς πρόεδρος τής Π.Ε.Κ.  
ύποχρέωσιν νά κάμω έκ'ελθιν είς τά συνανδελφικά αισθή-  
ματα τών έπαρχιωτών συνανδελφώνεις τους όποιους συνιστά-  
ζάμεν τό άρτίον των. κρίνι αυτού του συμφέροντός των νά  
σπεύσω νά ενισχύσω τόν σύλλογον άποστέλλοντας τήν  
συνδρομήν των είς τόν ταμείαν τής Ένώσεως κ. Αημ. Καρ-  
ράν δάξτε Πατριότιον 12.

—Και διά τά άλλα ζητήματα ποιά άφορούν τήν πρόοδον  
της Π.Ε.Κ. τί έχετε ύπ' όφιν νά κάμετε κ. Τριαντα-  
φύλλου;

—Η προσοχή μου στρέφεται επί του παρό.τος νά βελ-  
τιώσω τά οικονομικά τής ένώσεως. Και πρός τόν σκοπόν τ  
έτιον προσελήφθη έμισός ύπαλληλός δίδεχόμεν είς τό  
έπι το όδοσ Λυκού.γού 14 γραφείον μου τό όποιον παρε-  
χώρησα δωρεάν, π ός τόν όποιον θά δύνανται ν' άπευθί-  
νωται τά μέλη τών έπαρχιών διά πάσαν πληροφορίαν ά-  
φορούσα τό ένδιαφέροντα αυτους ζητήματα.

Έν έκ των κυριωτών έργων του ύπαλληλου τούτου θά  
είνε νά καταρτίξη έβδομαδιαία δελτία είς τά όποια θά  
θ' άναγράφονται όλοι οι ένέργειαι τής επιτροπής επί του  
φορολογικού κατά τήν παρελθούσαν έβδομαδα και τά ό-  
ποια θά άποστέλλονται ταχυδρομικώς είς τά μέλη τής  
Π.Ε.Κ.

Επίσης άποφασισμένη νά ένδεδώσωμεν διπλότυπα είς τά  
όποια θά συγκεντρίονται όλα τά επαγγελματικά στοιχεία  
των άπανταχού τούτων θά είναι ή γνωριμία μεταξύ μας είς  
τόπον όποτε νά είμεθα ένήμεροι τών αναδελφών τους  
όποίους έχομεν είς έκάστην πόλιν τής Έλλάδος.

Έκ παρ' άλλων καταρτίξη μεν ήδη και στατιστική όλων  
των εν Έλλάδι λειτουργούντων κινηματογράφων, έδωδη δέ  
είς επέλεκτους ζωγράφους έντολή όπως φιλοτεγήσουν τό  
σημα τής Π.Ε.Κ. τό όποιον θά φέρουν τά μέλη τής  
Ένώσεως είς τήν κορηβδόξην, θά δύνανται δέ με αυτό νά  
έπίσχεζονται δωρεάν είς όλα τά δημικά θεάματα τής Έλ-  
λάδος. Πρός τόν σκοπόν τούτον θά καταρτίθουν ιδιαίτεροι  
ένέργειαι παρά τώ ύπογραφώ των Οικονομικών διά τήν  
προσκήν έκ μέρου αυτού άτελείας είς τά μέλη τής Π.Ε.Κ.  
τά όποια έκτός του σήματος θά έξουν και ειδικά βιβλίδια  
ταυτότητος. Τελος ή «Πανελληνίως Ένωσις Κινηματογρα-  
φική» ως πρώτον βήμα τής διάταξής της, απεφάσισε νά  
δώση κατά τάς ήμέρας των Άπόκρισών έα χορόν, τόν πρώ-  
τον χορόν τών κινηματογράφων, ό όποίος θά άφήση έποχήν  
είς τάς Άθήνας. Διά έκτος του ότι κατά τήν διάρκειαν  
αυτού θά παινίζοναι όρχήστραί όλων τών κινηματογρά-  
φων Άθηνών και Πει.εως, θά προβληθόν και έλ.κ. και  
ταινία διά πόσων φρον, θά κινηματογραφηθή ο όλλορος  
ή χορός εις, ή δέ ταινία θά προβληθή τήν έσομένην είς  
όλους τους κινηματογράφους τών Άθηνων. Όφείλω νά το-  
νώσω έδώ ότι ή ιδέα του χορού άνικη είς τόν αείδιτον  
συνάδελφον κ. Ν. Λαζάνην, έπέδεχη δέ τό Δ. Συμβούλιον  
της Π.Ε.Κ. διαφάνους τήν προαίτιον του τήν όποιαν κί-  
ηίχισον από τούδε νά πραγματοποιή. Αλλά έχω νά σας  
είπω επί του παρόντος επιφυλακτικώς βραδυτερον νά  
σας παρουσιάσω δ' έγω τήν όρασίον τής ΠΕΚ. τής ό-  
ποιας τό μέλλον προβλέπω εύόλιον χάρις είς τήν προ-

όθυμιαν και τόν ζήλον των μελών του Δ. Συμβουλίου τά  
όποια διά του ένδιαφέροντος τό όποιον επιδεικνύουν άφ'  
ένός μεν ένδραφούντων τήν ιδικήν μου προσπάθειαν και  
άφ' έτέρου συντελούν είς τήν ταχείαν και άλματικήν πρό-  
όδον τής όργανώσεως.

Ο κ. Τριανταφύλλου περαινόν τās δηλώσεις του ηύ-  
χαρίστου τόν «Κινηματογραφικόν Άστέρα» διά τό ένδια-  
φέρον του επέδειξε, τόνισε ότι ή ύποτιμήεις αυτού έκ μέ-  
ρου των μελών τής Ένώσεως είνε ύποχρέωσις αυτών διότι  
ό «Κινημα.ογραφικόν Άστέρα» είναι τό μόνον περιοδικόν  
τό όποιον έξυπηρετεί άποτελώς τά συμφέροντα τών κινη-  
ματογράφων εν Έλλάδι.

6. Τ-ς

## ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΤΟΥ «ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡ. ΑΣΤΕΡΟΣ»

Καθίσταται γνωστόν και πάλιν ότι αι συνδρομαί του  
«Κινημ. Άστέρος» άρχοντι έκάστην πάστην έκάστου  
μηνός υπό τους εξής όρους. Έτησία δαχ. 150, έξάμηνος  
δαχ. 80 και τρίμηνος δαχ. 40. Αι συνδρομαί του έξωτε-  
ρικού έχουν δριμύτη είς μ.αν λίραν Άγγλίας διά τήν έτη-  
σίαν συνδρομήν.

Επίσης είς τους έγγραφόμενους συν'ρομητάς διά  
μίαν έτησίαν συνδρομήν θά δίδονται και δώδεκα (12)  
φωτογραφίαί ως ώσον εκ του καιωτέρου πίνακος, είς  
τους έγγραφόμενους διά μίαν εξάμηνον συνδρομήν εξ (6)  
φωτογραφίαί και είς τους έγγραφόμενους νά μίαν τρίμη-  
νον συνδρομήν τρεις (3) φωτογραφίαί.

Φωτογραφίαί άποστέλλομεναι ώς δωρον είς τους συν-  
δρομητάς Φραντζέσκα Μπερτινί (2 πόδες), Λούδο Σαντι-  
εζιμάνο, Κίμυλιος ντε Ρίτο (2 πόδες), Σεσίλ Τρο άν (2  
πόδες), Βελλινισιόνι Στάνο, Διομιά Ζακομπίνι, και  
Έμιλ ος Γκιόνε.

## Ο ΠΡΩΤΟΣ ΙΑΠΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΣΤΗΣ

Είνε κάποις δύ κολων νά φαντασθή τις ένα όπαδιν τής  
Ίαπωνικής Δημοκρατίας συγγραφέα κινηματογραφικών σε-  
ναρίο.

Άλλ' ή Ίαπωνία επιθυμεί νά «συναρτίξη» πόσει θυσία  
με τά άλλα κράτη και είς τήν βουβήν τέχνην άκόμη, δι'  
αυτό, ενεργάνεις τελευταίως έκτος μερικόν αξιολόγων ά-  
στέγων και τήν σεναριατί. Ένα εξ αυτών προσέλαβε ήδη ή  
«Μέτρο-Γκόλδουιν» και του άνθετε νά γραφή τό σεναρίο  
ένος σούπερ-φιλμ τής ό ενεργάνεις τίτλος θά αγγαγγελίη  
πρός ους.

Όνομάζεται Μόν Κάν και είνε συγγραφέας πολλών  
φιλολογικών άριστοτηρημάτων εξ εκίνων διά τά όποια  
ύπερημάνευσται ή Ίαπωνική φιλολογία.



## ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΕΠΑΡΧΙΑΚΩΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ

Έγγραφέστε μέλη είς τήν

Π. Ε. Κ.

Έχετε Ιεράν ύποχρέωσιν

διά νά προστατεύσετε τά συμφέροντά σας



## Η ΕΒΔΟΜΑΣ ΤΟΥ «ΑΤΤΙΚΟΥ»

Ἀθήναι 30—6 Φεβρουαρίου 1927

## ΜΠΑΓΙΑΝΤΕΡΑ

ΤΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΣΙΝΕ ΟΡΙΑΝ — ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΙΣ «ΤΡΙΑΝΓΚΛ»

Εἰς τὰς Ἰνδίας τὴν χάριαν τῶν μυστηρίων καὶ τῶν ἀγίων θηρίων ἐστάλη μία ἀγγλικὴ ἀποστολὴ διὰ νὰ ἐξερευνηθῇ τὸ ἐνδότερον. Μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς ἀποστολῆς αὐτῆς ἦτο καὶ ὁ νεαρὸς καὶ οὐροζίνδυνος Τζάκ Ρίμπελ καὶ οἱ φίλοι του Οὐίλιαμ καὶ Χίλντ. Ἡ σκηνὴ τῶν τριῶν φίλων εἶναι στημένῃ εἰς ὀλίγην ἀπόστασιν μακρὰν τῆς φυλῆς τῶν Θούγκ ἡ ὁποία εἶναι γνωστὴ ὡς ἡ ἀγριωτέρα ὄλων τῶν φυλῶν τῶν Ἰνδῶν.

Μίαν ἡμέραν ἐνθὺ οἱ τρεῖς φίλοι ἐκάθητο μισοστὰ πρὸς τὴν σκηνὴ τῶν παρουσιάζονται ἐμπρὸς τῶν μία Ἰνδὴ ἐκπαύλου κίλλοντῃς ἡ ὁποία τοὺς παρακαλεῖ νὰ χρεωσθῶν ἐνώπιον τῶν προῶν τῆς τῶν. Εἶναι ἡ Νάτζα μία κόρη τῆς ὁποίας ἡ γοητεία καὶ ἡ σαγηνευτικὴ δύναμις εἶναι ἀκαταγώνιστοι. Διότι ὁ σκοπὸς τῆς ἡτο νὰ σαγηνεύσῃ μὲ τὸν χορὸν τῆς κανένα λευκὸν τὸν ὁποῖον νὰ παρασθῶν μὲ τὸν παρασθῶν εἰς τὸν ἱερὰ τῆς φυλῆς διὰ νὰ τὸν θυσίῃ εἰς τὸν βομὸν τῆς θεᾶς τῶν.

Καὶ ἡ Νάτζα δὲν ἀρῶνται μὲ τὸν χορὸν τῆς καὶ τὰ κἀλῃ τῆς νὰ σαγηνεύσῃ τὸν Τζάκ τὸν ὁποῖον παρασθῶν κατὰ τὰ ἐξήμερωματα στὸν ἱερὸ βράχῳ. Ἐκεῖ ὁμοίως ἡ Νάτζα συγκινεῖται ἀπὸ τὴν οὐρανοῦ τοῦ Τζάκ καὶ αἰσθάνεται ὅτι ἀρῶνται νὰ τὸν ἀγαπᾷ παρασθῶν. Καὶ μετανοῖ τὴν ὥρα δ' αὖτὴν πρᾶξιν τῆς καὶ θέλει νὰ ἀποτρέψῃ τὸν κίνδυνον ὁ ὁποῖος τὸν περιστοιχίζει. Καὶ τὸν κτενεὶ νὰ φύγῃ διὰ τὴν ἑσπέραν. Ἄλλ' εἶναι πλέον ἀργά διὰ οὐ τοῦ Ἰνδοῦ ποὺ παρεδίδετο τὸ ἐπιπέδῳ καὶ τὸν ἀπῆλθον μετὰ μακρὰν καιρὸν εἰς τὰ ὑπέριον τοῦ ναοῦ τῶν ὅπου ἐβρίσκοντο καὶ ἄλλοι αἰμαλώτων προσημασμένοι διὰ τὴν θῆραν μεταξὺ τῶν ὁποῖων καὶ ἡ Μάμπελ Κλίφορντ.

Ὁ Τζάκ εἰς τὴν μανθάνει διὰ τὴν ἐπιπέδῳ γίνεται αἰσθητὰ τῆς θεᾶς, κατὰ τὴν ὁποῖαν τὰ θῆρασθῶν ὄλοι εἰς τὸν βομὸν τῆς. Καὶ δὲν σκέπτεται πλέον διὰ τὸν ἑαυτὸν τοῦ παρὰ διὰ τὴν Μάμπελ τῆς ὁποίας ἡ ἐκστῆ κίλλοντῃ ἐπέπευσεν εἰς τὸν ἀτυχὴ νέον ἑνα σφοδρὸν ἔρω α.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Νάτζα τρέχει εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Τζάκ καὶ εἰσοπεῖ τὸν Οὐίλιαμ νὰ σπείσῃ πρὸς βοήθειαν τοῦ φίλου του. Ὁ Οὐίλιαμ μεταφρίζεται τότε εἰς Ἰδὸν προσκίοντῃ καὶ ἀκολουθεῖ τὴν Νάτζα εἰς τὰ ἐνδότερα τοῦ ναοῦ διὰ νὰ σώσῃ τὸν Τζάκ. Χάρις εἰς τὴν Νάτζα ὁ Οὐίλιαμ κατορθώνει νὰ εἰσοδῶν εἰς τὸ ὑπέριον καὶ νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν Τζάκ καὶ τὴν Μάμπελ ἀπὸ τὰ δεσμὰ τῶν. Ἡ Νάτζα πέφτει στὰ πόδα τοῦ Τζάκ καὶ τὰ φιλεῖ ἀπὸ χαρὰν ἄλλ' ὡσὲς τὴν ἀπῶνται.

— Εἶσαι πρόδορα αὐτῆς λέγει.

— Πιστεῖτε με λευκὸ τὸ ἀπαντᾷ ἐκείνη. Σ' ἀγαπᾷ. Ὁμολογῶ ὅτι εἶχα πρόθεσιν νὰ σὲ προδοῦσα ἄλλ' ὁ Καμὰ ὁ θεὸς τοῦ θεωτοῦ δὲν με ἄφησε Καὶ γ' αὐτὸ ἔφερα νὰ σὲ γλυτώσω.

Ὁ Τζάκ ἐν τοῦτοισ εἰς ἀάντησαν ἀρχικαί τῆς Μάμπελ. Ἡ Νάτζα αἰσθάνεται ἕνα τρομερὸν αἰσθημα ἐπιλοτυπίας.

— Ἀρῶνται τὴν αὐτὴν καὶ θὰ σὲ σώσω τοῦ λέγει.

— Ὄχι ἀπαντᾷ ἐκείνος. Ἡ θὰ σώσῃς καὶ αὐτὴν ἡ θὰ μείνω ἔδω νὰ ἀποθάνω κοντὰ τῆς.

Ἡ Νάτζα ὄμοιως ἀγοστῇ ἐν τοῦτοισ τὸν Τζάκ. Καὶ γὰρ τὴν ἀγάπῃ τῆς αὐτὴν κἀρτεται.

— Ὁρκισθὲ μοι τοῦ λέγει τοὺλάχιστον ὅτι θὰ μ' ἀγαπᾷς καὶ μὲνα.

— Σοὺ τὸ ὀρκίζομαι τῆς λέγει ὁ Τζάκ.

Τότε ἡ Νάτζα παρακαλοῦναι τὸν Τζάκ καὶ τὸν ὀδηγεῖ ἀπὸ τὸν ποταμὸν τοῦ ὑπέριον ἐπὶ ὁ Οὐίλιαμ φεύγει ἀπὸ ἄλλο μέρος μὲ τὴν Μάμπελ.

Οἱ Ἰνδοὶ ἐν τῷ μεταξὺ ἀντιληφθέντες τὴν ἐλευθερώσαν ὄν αἰμαλώτων τῶν σπενδῶν πρὸς καταδῶν τῆς Νάτζας

καὶ τοῦ Τζάκ καὶ ὄνουν νάφην εἰς τὸν ποταμὸν τὸν ὁποῖον ἀναγλύουν. Αἱ φλόγες ἀρχίζουσι νὰ πλησιάζουσι τὴν σχεδίαν τῶν δύο φυγάδων. Εὐτυχῶς ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἐνθὺ περνοῦσαν ἀπὸ ἕνα δένδρον πιδνοται ἀπὸ τοὺς κλώνους τοῦ καὶ ἀφῆνον τὴν σχεδίαν. Κατὰ κακὴν τύχην ὁ κλώνος τῆς Νάτζας σπᾶνει καὶ πέφτει μέσα εἰς τὰς φλόγας, ἐνθὺ ὁ Τζάκ ἐπιστρέφει εἰς τὴν σκηνὴν τῶν ὅπου συναντᾷ τὸν Οὐίλιαμ καὶ τὴν Μάμπελ πρὸς τοὺς ὁποῖους διηγείται τὸ οἰκτρὸν τέλος τῆς ἀτυχῆς Μπαγιαντέρας. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ὁ Τζάκ ἡ Μάμπελ καὶ οἱ φίλοι του ἀναχωροῦν ἐπιστρέφοντες εἰς τὸ Λοιδιον. Ἐπέρασεν ἕκαστος ἐνός χρόνος. Αἱ περιπέτειαι συνέδεσαν μὲ τὸν δεσμὸν τοῦ ἀερρωθῶν τὸν Τζάκ καὶ τὴν Μάμπελ. Εὐδρίσκονται ἡ ἡ εἰς τὴς παρμονὰς τὸν γάμον τῶν. Ὅτε μίαν ἡμέραν ἐνθὺ ὁ Τζάκ καὶ ὁ Οὐίλιαμ παρεκλούθουν εἰς ἕνα θέατρον τὰ διάφορα νοήματα τοῦ θιάσου βλέπουσι μετ' ἐκπλήξεως τὴν Νάτζα νὰ χορεύει τὴν σκηνὴν ἐμπρὸς εἰς τὸν βομὸν τῆς θεᾶς παριστάουσα τὴν τελετὴν τῶν θυσιαῶν. Ἡ Νάτζα τὴν στιγμὴν ποὺ ὑποκλῆται ἐναι διὰ νὰ χαλεπήσῃ τὸ κοινὸν διακρίνει τὸν Τζάκ εἰς τὸ θεωρεῖον καὶ τὸν ἀναγνωρίζει. Ἄλλα καὶ ὁ Τζάκ δὲν ἀνέγει εἰς τὸν περιεσθῶν καὶ σπείδει νὰ πληροφορηθῇ πᾶς ἐσθῆθ ἡ Νάτζα.

— Σὲ ζητοῦσα ἀγάπῃ μου ἕνα χρόνον. Δὲν φαντᾷσαι πόσο εὐτυχῶς εἶμαι ποῦ σὲ ἐπανερωσῶ.

Ὁ Τζάκ ὄμοιως τῆς ἀπαντᾷ ψυχραίως ὅτι παντρεύεται τὴν ἐπιπέδῳ καὶ τὴν ἀπῶνται καὶ παύει. Ματαίως ἐκείνη κλαίει καὶ τὸν περιπτύσσει μετὰ πόθος. Ὁ Τζάκ εἶναι ἀνένδυνος. Ἡ Νάτζα τότε ὀρκίζεται νὰ ἐκδικηθῇ.

Ἡ Λευκὴ τὰ ἀποθάνει τὸ λέγει με ἄσῳν ἡ Μπαγιαντέρα. Τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς ἐκείνην πέντε Ἰνδοὶ ἐπιτίθενται κατὰ τοῦ Τζάκ ἀρῶνται τὸν ποῦ δὲο καὶ τοὺς ἀπαγάγουν δι' ἀρῶντάνου εἰς τὰς Ἰνδίας.

Εἶναι ἡ ἡμέρα τῶν γάμων. Ἡ ἀπουσία τοῦ Τζάκ ἀρῶνται νὰ γίνεται αἰσθητὴ καὶ νὰ ἀνησυχῇ τοὺς φίλους του. Ὁ Οὐίλιαμ σπενδῶν εἰς τὸ σπῆτι του καὶ πληροφορεῖται ἀπὸ τὸν ὑπέρηθον ὅτι πέντε Ἰνδοὶ τὸν ἀφῆρσαν. Ὁ Οὐίλιαμ δὲν ἀρῶνται ἀτὸ τὸν ἀεροναυτικὸν σταθμὸν τὴν ἀναχωροῦν τῶν Ἰνδῶν. Ἐπιστρέφει ἄμέσως εἰς τὸ σπῆτι τῆς Μάμπελ καὶ διηγείται τὰ διατρέξαντα. Ἡ Μάμπελ ἀκολουθεῖ τότε τὸν Οὐίλιαμ μετ' ἀεροπλάνου εἰς καταδῶν τῶν Ἰνδῶν. Εἰς τὰ Ἰνδικὰ ἐδάφη καταφθάνει τὸ Ἰνδικὸν ἀεροπλάνον. Ἐκεῖ γίνεται μία ἐναερίως πᾶλη κατὰ τὴν ὁποῖαν οἱ Ἰνδοὶ κατορθοῦναι νὰ καταστρέψουσι τὸ ἀεροπλάνον τῶν διεκτῶν τῶν οἱ ὁποῖοι πέφτουν ναυάγια εἰς τὴν θάλασσαν.

Μετ' ὀλίγον κατορθοῦναι νὰ φθάσῳν εἰς τὴν ἑσπέραν καὶ νὰ καταρῶνται εἰς τὸν πρῶτον ἀγγλικὸν σταθμὸν, ὅπου εἰδοποιεῖται τὰ διατρέξαντα καὶ ζητοῦν βοήθειαν. Κατόπιν τῆς τηλεγραφικῶν συνεννοήσεων διατάσσεται ἕνα τάγμα ἀγγλικῶν στρατῶν καὶ μία πυροβολαρχία νὰ σπείσῃ πρὸς βοήθειαν τῶν αἰμαλώτων.

Ὁ στρατὸς εὐρισκόμενος ἤδη ἔξω ἀπὸ τὸν ναόν, καὶ εἰσπνέεται νὰ ἐπιτεθῇ. Οἱ Ἰνδοὶ ἀρνοῦνται τὴν ἐλευθερώσαν τῶν αἰμαλώτων. Ὁ ἱερὸς πρὸς τιμωρίαν τῆς Νάτζας ἀναγκάζει αὐτὴν νὰ φουσῆσῃ μετὰ τὰ ἴδια τῆς χάρις τὸν ἀγαπῶμενον τῆς. Ἐκείνη ἀρνεῖται νὰ ἐκτελεσθῇ ἐν τοῦτοισ τὴν διαταγῶν.

— Σοὺτώπε με, ὅτι ἐθέλετε κάμετέ με, τοὺς λέγει, ἀλλὰ μὲν νὰ ἀναγκάζεται νὰ κάμῃ ἕνα τέτοιο πᾶγμα.

Τότε τὴν διοβλοῦναι εἰς ἄλλο μορφοῦσι. Νὰ ἰδῇ μετὰ μάτια τῆς τὰ βασιαντοῖς εἰς τὰ ὁποῖα θὰ ὑποβάλλετο ὁ Τζάκ. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὄμοιως εἰσοφῶνται ὁ ἀγγλικὸς στρατὸς καὶ ἡ Νάτζα σπενδῶν νὰ ἐλευθερώσῃ μετὰ μαχαίρῃ τὰ δεσμὰ τοῦ Τζάκ. Ἐπαικλῶνται ἀγρὶ αὐτὴν πᾶλη κατὰ



# Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΜΑΣ

## «Ο ΥΙΟΣ ΤΟΥ ΣΕΪΧΗ»,

Παραγωγή «Unitead Artists»  
(Προβλήθη εις τὸ «Πάνθεον» καὶ τὸ «Ἰντέαλ»)

Ὁ Ρολόφορ Βαλεντινο, ὁ φράσις Ἰταλὸς καλλιτέχνης μᾶς ἐνεφανίσθη εἰς τὸ ἔργον αὐτό, τὸ τελευταῖον του, περισσώτερον ἀπὸ κάθε ἄλλου φράσι κατόχος τοῦ ταλέντου, καὶ μᾶς ἔκαμα νὰ θρηνησωμεν ἕκ νέου διὰ τὸν τῶσον πρόωρον καὶ ἄδικον θάνατόν του.

Τὸ ἔργον αὐτὸ εἶνε συνέχεια τοῦ «Σεΐχη», τῆς πρώτης ἀκριβοῦς ταινίας ποῦ ἀπερρώσε τὴν γῆμην τοῦ συμπαιθοῦς jeune premier. Ὁ διπλοῦς ρόλος τὸν ὅποιον ἀγαποῦν νὰ υποκριθῶν τοὐλάχιστον διὰ μίαν φοράν οἱ μεγάλοι καλλιτέχνη προσείκους ὡς ἦτο ἐπόμενον καὶ τὸν Βαλεντινο. Πρέπει νὰ ὁμολογηθῆ εὐθὺς ὅτι ἐπιτυχῶς πληροῦσται τὸ ὄσκηλον αὐτὸ κατόρθωμα, καὶ ἀκριβῶς τὸν διπλοῦν ρόλον τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ, μὲ μίαν δεξιότητιαν ἀξιοθαύμαστον.

Ἡ σκηνοθεσία, ἀειτυλιμένη εἰς τὸν Ζωρὴ Φιτζζόμφορ εἶνε πρῶταν ἐπὶ ἐγναίς μὲ μεγάλην ἐπιμέλειαν. Ἡ ἐκίνωσι τὸν ἀρεπίων μῆσα εἰς τὴν ἔρημον, τὸ πρὸς τὸν ἐρωτικὸν συνακτῆσων μεταξὺ τῶν δύο νέων, εἶνε ἕνα ἀληθινὸν καλλιτέχνημα, ἐπιμῶν τοῦ χρωστικῆς οὐδὲν ἑπιμελῶς τοῦ γραφοῦ. Ἡ ἀναπαράστασις τοῦ ὁπίου ἀνατολικοῦ καμπαρέ εἶνε πολὺ ἐπιτυχημένη καὶ πρὸ παντὸς πολὺ ἀληθινή καὶ ἀκριβῆς. Ἐν γένει δὲ καὶ ὅλην τὴν σκηνοθεσίαν τὴν χαρακτηρίζει μεγάλη ἀκριβεία.

Σύντροφος τοῦ Βαλεντινο εἶνε τὴν φοράν ταύτην ἡ φράσι Βίλα Μπαίνου. Ἡ καλλιτέχνης αὕτη, ἡ ὁποία ἐξελιχθῆν τελευταίως διανοητικῶς, πλὴν τῆς ἀφύου καλλωπῆς τῆς ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ καὶ μίαν εἰλικρινῆ ἀκιοθηρίαν καὶ ἀπλότην παιειάμα. Παρὰ τὸ πλεῖστον τῶν δύο τούτων καλλιτεχνῶν ἐπαυροῦσται καὶ τὴν ἄγνην Ἄλια, τὴν ἡρωίδα τοῦ «Σεΐχη», ἡ ὁποία τὴν φοράν ταύτην εἶνε μίᾳ γρηγορικῆς μάχης.

Γαυκὸς ὁ Ὁ υἱὸς τοῦ Σεΐχη, δι' ἑλας του τὰς ἀρετὰς τὰς ὁποίας ἀνεύρεται ἀντιθέτως, εἶνε μίᾳ πολὺ ἀδιαφοροῦσα ταινία καὶ πρὸ παντὸς μίᾳ ταινία ἐμπορικῆ, προσωρικῆ καὶ σημεῖων παντοῦ καὶ πάντοτε ἄχρησις πίνεας.

## «ΤΙΤΙ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΑΔΗΤΩΝ»,

Παραγωγή «Sosiété des Cinéromans»  
(Προβλήθη εἰς τὸ «Σπλέντιν»)

Τὸ ἔργον αὐτὸ εἶνε κυρίως προσωρικὸν διὰ τὸ πολὺ κοινόν. Τὸ οὐναιρὸν ποῦ παρμένο ἀπὸ τὸ ἔμνημον μυστικὸν ἔργον τοῦ Πιέρ Ζιλ, τὸ ὅποιον ἐξομοιωθῆν κατὰ πρῶτον ὡς ἐπιφυλλίς εἰς τὴν Παρισίνην «Ματιν», ἔχει εἰς χροιάζεται διὰ νὰ ἀρεθῇ εἰς τοὺς θαυμαστὰς τῶν ἐπιστοδικῶν ἔργων, οἱ ὅποιοι ἄλλωστε, δέον νὰ ὁμολογηθῆ ἀποτελοῦν καὶ τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ κοινού.

Ἡ ὑπόθεσις ἀκτιλοῦσται διαδοχικῶς εἰς τὴν Μονμάρτην καὶ εἰς τὸ φανταστικὸν βασίλειον τῆς Βοθίνιας καὶ ἐπέτρεψα τοιοῦτοτρόπως εἰς τὸν σκηνοθετὴν Ρενά Λεπὴν νὰ ἐπιτύ-

χῆν ὁποῖαν ἡ Νάτζα καὶ ὁ Τζάκ καταφεύγουν εἰς ἕνα ἡμίονον. Ἐκεῖ ὁμοῦ αἰσθάνονται τὸ ἔδαφος νὰ ὑποχωρῆ ὑπὸ τοῦ πόδα των. Ἐν ὅμως συγκρατοῦνται μετῴσοι ἀπὸ ἕνα κινκιδῶμα ἐφ' ἑαυτὸν μετὰ φωνῆς ἀντιλαμβάνονται πέντε γίγρεις νὰ ηῤῥῶσιν πρὸς τὸ ἐπάνω διὰ νὰ τοὺς κατασπάρωσιν. Εὐτυχῶς σπεῖδι ὁ Οὐβίλιμ καὶ τοὺς σώζει. Τὴν ἐπόμενῃ ἡ Νάτζα πληγωμένη ἀπὸ τὰ δόντια μιᾶς γίγρειας εἶνε ἐξομοιωμένη διὰ ἐμολύνθη τὸ αἷμα τῆς. Καὶ τὴν στιγμήν τοῦ θανάτου τῆς ὑπὸχνοῦσται εἰς τὸν ἐρωτὰ τῆς ἐνάτει μόνῃ τῶν Τζάκ καὶ τὴν Μίμπελ οἱ ὁποῖοι δοκροῦν ἀπὸ συγκινήσειν διὰ τὴν ἀφροσύνην τῆς Ἰνδῆς Μπαγιαντέρας.

Χῆ φράσις ἀντιθέσει πλουσίων καὶ πτωχῶν νεκρῶν. Αἱ σκηναὶ τῆς βασικῆς ἀλλῆς τῆς Βοθίνιας, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ μεγάλη σκηνὴ τῆς στέφως εἰς τὴν ἀκλήριαν. Προσένοῦν ἐντόπωσι ἐπὶ τοῦ θεατοῦ καὶ μαρτυροῦν τὴν δεξιότητιαν καὶ τὸ γούστο τοῦ σκηνοθέτου.

Ἐπὶ κεφαλῆς τῆς πολυπληθοῦς διανομῆς εἰσρέεται ὁ μικρὸς Ρεμπυ Γιοκάρντ, ὅστις ἀναρκῶναι μὲ πολλὴν εὐκιοθηρίαν, πνεῦμα, δεξιότητι καὶ ἀπλότην παιειάματος τὸν Παρισίνον μουχομάγκα Τιτί. Ἡ μικρὴ Ὑδὲτ Λαγκιλῆ εἶνε μίᾳ νεαρᾷ πρὶν ἡλικίᾳ χαριτωμένη καὶ συμπαιθῆν.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἡθοποιῶν ἰδιαίτερος διακρίνεται ὁ Ζάν Τουλὸς, ὁ ἀνιμῶν τῶν ἰαδερῶν τῶν «Ἀδελῶν», ὅστις ὑποδύεται μὲ πολὺν πάλαντον τὸν ρόλον τοῦ ἀουνοειδοῦς δεσπότη. Ἡ Ζιν ντὲ Μπαζζάκ, μετρία ἀπὸ ἀπόθεσις ἡθοποιίας παρέχει εἰς τὸν ρόλον τῆς κομῆσις Μιροντῶν τὴν καλλοῖν καὶ τὴν πλαστικότητά του σφραγῆς τῆς.

Ἡ Ρενά Ἐριμπαλ εἶνε μίᾳ νόστιμη καὶ μελαγχολικῆ δεσποῖσα Μαρία καὶ ἡ Σιμόν Βοντορ μίᾳ συμπαιθῆν ἡθοποιῖς τῆς Μονμάρτης. Ὁ Ἀντρέ Βορνὰδ ὁ Ζάν Πιέρ ὁ Φερνὰν Μεργύ, ὁ Μάγχερ καὶ ὁ Λουσιὰν Νταλόσ συμπληροῦν τὴν διανομῆν.

## «Η ΜΠΑΓΙΑΝΤΕΡΑ»,

(Ταινία Γερμανική)  
(Προβλήθη εἰς τὸ «Ἄτικὸν»)

Ἐνν ἐπὶ πλεόν περιπετωδῆς ἔργον, ἀλλὰ τὴν φοράν ταύτην ἀκτιλοῦσμενον εἰς τὰς Ἰνδίας. Ἀπὸ ἀπόθεσις ἀληθείας καὶ ψυχολογίας τὸ ἔργον αὐτὸ δὲν ἀξίζει καὶ πολὺ. Ἀλλὰ αἱ περιπέτειαι τῶν ἥρώων του, τὰ ἄχρησι καὶ μεγαλειώδη τοπία τῶν Ἰνδῶν, αἱ μουχομαχῆς θρησκευτικῆς τελευτῆ τῶν ἡρώων, οἱ φαιρὰ καὶ ἄχρησι ἡθρία κτλ., εἶνε θέληγητρα τὰ ὅποια δίδουν εἰς τὸ ἔργον μίᾳ ὀριμῆν ἐμπορικῆν ἀξίαν. Ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἡθοποιῶν, τοὺς ὁποῖους τὸ εἶδος τῶν ρόλων ἀναγκάζει νὰ παύουν περισσοτέρων μὲ τὸ σῶμα καὶ μὲ χειρονομίας παρὰ μὲ τὸ πρόσωπον, εἰσρέεται ἡ Γερμανὶς καλλιτέχνης Ἐλλεν Κορπὴ, ἡ ὁποία ὑποδύεται τὸν ρόλον τῆς Μπαγιαντέρας.

## «ΒΕΝΤΙΚΤΑ»,

Παραγωγή «Gaugmont»  
(Προβλήθη εἰς τὸ «Οὐρα-Πάλας»)

Ἦτο ὀλίγον τολμηρὸν ἕκ μερῶς τῆς διευθύνσεως τῶν «Διονυσίων» νὰ παρουσιάσῃ εὐθὺς ἄμεσως μετὰ τὸν «Φέουστ» ἕνα ἀπὸ τὰ φραϊότερα καὶ τελευταῖα ἔργα τῆς γερμανικῆς κινηματογραφίας, τὸ κενὸν ἀπὸ ἑλας καὶ πτωχῶν εἰς ἄλλοθι roman-fucillelou τοῦ μακροῦτον Λουδοβίκου Φεγιγὰτ, καὶ νὰ τὸ διαφημίσῃ μάλιστα ὡς τὸ καλλίτερον ἔργον ποῦ παρήγαγε μέχρι σήμερον ἡ γαλλικὴ κινηματογραφία.

Τὸ εἶδος τῶν λαϊκῶν ἔργων δὲν δύναται νὰ ἀναποκριθῆ σήμερον πρὸς τὰς ἐξίσεις τοῦ κοινού, τὸ ὅποιον δὲν συγκινεῖται καὶ δὲν ἐκτριστεῖται πλέον μὲ τὰς μελοδραματικὰς καὶ τὰς ἀπίθανα ἐπισοδῆς τῶν.

Ἡ «Βεντικτά» ἄλλωστε διὰ νὰ περιορισθῆν εἰς τὸ θέμα ποῦ μᾶς ἀδιαφέρει, δὲν εἶνε ἀπὸ τὰ καλλίτερα ἔργα τοῦ εἶδους του. Ἡ ὑπόθεσις τῆς εἶνε κοινὴ καὶ ὀχι πολὺ ἐνδιαφοροῦσα, ἡ σκηνοθεσία τῆς ἔχει ἄρκετα ελαττώματα, καὶ ὕστερ' ἐπίσης ἄρκετά καὶ ἀπὸ τεχνικῆς ἀπόθεσις. Ἡ σκηνὴ τοῦ οὐρανοῦ εἶνε ἐξαιρετικᾶ ἀνεπιτυχῆς. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑπόκρισιν δὲν παρουσιάζει τίποτε τὸ ἀξιόλογον, παρα τὸν σεβαστὴν ἀριθμὸν τῶν ὀνομαστῶν ποῦ συγκροτοῦνται ἡ διανομῆ, ἡ ὁποία περιλαμβάνει καὶ μερικὰ ὄνοματα γνωστὰ τῆς γαλλικῆς κινηματογραφίας, ὡς τὴν Ἀντρέ Λιονετ, τὴν Ζινετ Μάντι, τὸν Ἐριμὰν, τὸν Λουσιὰν Νταλόσ καὶ τὸν Μπακό.

Στέφανος Κόκοτι

# Η ΕΒΔΟΜΑΣ ΤΟΥ «ΣΑΛΟΝ ΙΝΤΕΑΛ»

Ἄθῆναι 7—13 Φεβρουαρίου 1919.

# ΓΙΑΣΜΙΝΑ

Ταινία τοῦ Ἀντρέ Οθγγὸν κατὰ τὸ μυθιστόρημα τοῦ Theodor Va'ense

Γιασμίνα . . . . . Οὐγκιὲ Ντυφλός  
Ἐκτωρ Γκραντιέ . . . . . Λεὸν Ματιὸ

ΤΑΙΝΙΑ EASTERN FILM — ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΙΣ «ΤΡΙΑΝΚΑ»

Εἰς τὸ φράσιον ἀνάκτορόν τῆς, τὸ εἰσρέξιμνον εἰς Τόνια, ἡ Γιασμίνα, κόρη τοῦ Μουσουλμάνου Καὶς καὶ τῆς Παρισίνης Φανὸν Ντεσπέρ, στεναχωρεῖται καὶ κλαίει διὰ τὸν πρόνον θάνατον τῆς μητρὸς τῆς. Μετὰ μακρὸν εἰσάστημα χρεῖται ὁ πατήρ τῆς νυμφεύεται ἕκ νέου μὲ τὴν Κάμρα, τὴν ὁποῖαν ὁμοῦ ἡ Γιασμίνα ὑποδέχεται μὲ μεγάλην ψυχρότητα.

Διὰ νὰ ἡσυχάσῃ ἡ Κάμρα σπρώχνει τὸν Καὶς νὰ νυμφεύσῃ τὴν Γιασμίνα μὲ τὸν γηραιὸν Ἄφσεν.

Ὁ Ἄφσεν εἶνε ἤδη νυμφευμένος καὶ μὲ τὴν Μανουμπιά, ἡ ὁποία υποδέχεται τὴν Γιασμίνα ὄχι ὡς μίᾳ ἀντίκλον ἀλλὰ σχεδὸν μὲ μητρικὴν στοργήν.

Τὴν πολυτέλειαν καὶ χλιδὴν τοῦ πατρὸς τῆς ἡ Γιασμίνα ἐκνευροῦσται καὶ εἰς τὸ μέγαρον τοῦ σοῦβῆρου τῆς, ἀλλὰ παρ' ὅλα ταῦτα καὶ παρὰ τὰς μεγαλοπρεπεῖς ἐφορὰς ποῦ δίδονται πρὸς τὴν τῆς δὲν δύναται νὰ διασκεδάσῃ τὴν ἀνίαν τῆς.

Καὶ ἡ Γιασμίνα πίπτει ἀσθενῆς. Οἱ περιστοιχίζοντες αὐτὴ ἀνησυχῶσι καὶ προσκαλοῦν τὴν ἰατρὸν Ἐκτωρα Γκραντιέ.

Ὁ ἰατρὸς γίνεται δεκτὸς εἰς τὰ ἰδιαίτερα διαμερίσματα τοῦ Ἄφσεν, διότι οἱ τίτλοι τοῦ ἰατροῦ καὶ παιδικὸ φίλον τῆς Γιασμίνα τοῦ ἐπιτρέπουν αὐτὸ τὸ ποσόμιον.

Ὁ Ἐκτωρ ἐμφανίζεται ἐνώπιον τῆς ἀσθενοῦς καὶ.... ἰδοὺ ὁ ἔρωσις κτυπᾷ ἀμπερότους κεραυνοβόλους.

Ἡ Γιασμίνα, ἡ ὁποία διὰ πρώτην φοράν αἰσθάνεται ἰατὴν πρὸς τὴν ἑρωσιν, καὶ μὴ θέλουσα νὰ τὴν ὑποπειθοῦν, ἐπαναστατῆ ἔριμυτικά. Ὁ σοῦβῆρος τῆς τὴν ὁποῖαν ἡ ἀμφιβολία βασανίζει, δὲν θέλει νὰ ἐνεργήσῃ ἀπερισκέπτως, οὔτε κατὰ τὸν ἕνα οὔτε κατὰ τὸν ἄλλον τρόπον, δηλαδὴ δὲν τολμᾷ οὔτε νὰ τὴν συγκροσῆσῃ ἢ νὰ τὴν ἀποδιώξῃ.

Ὁ Ἐκτωρ, ὁ ὅποιος ἤρρισταται τὸν ἔλιγγον τοῦ ἔρωτος ποῦ τὸ ἐμπνέει ἡ Γιασμίνα, δὲν δύναται νὰ ἀντισταθῆσῃ εἰς τὴν τῶσον γοητείαν, διότι δὲν εἰσρέεται πλέον ἐνώπιον μιᾶς ἀγαπῆσις γυναικὸς, ἡ ὁποία προσ ὀλλὰ καὶ πρὸς αὐτὸν ὡς τὸ τελευταῖον μέσον σωτηρίας. Εἰς μίᾳ, δὲ βίαιαν κίνησιν, μετὰ τῆς νεαρᾶς γυναικὸς καὶ τοῦ σοῦβῆρου ἡ Γιασμίνα αυτοκτελεῖ.

Ἐπειδὴ δὲν ὀφράχουν μάρτυρος τῆς σκηνῆς ταύτης ἡ κατηγορία πίπτει ἐπὶ τοῦ Ἄφσεν, ὅστις μὲ ἀπάθειαν ἀναξίαν ἐνὸς μόνου μοιρολάτρου Μουσουλ-

μάνου λέγει: «Ἐτοί ἦταν γραμμένο....» Καὶ τότε βλέπομεν τὸν Ἐκτωρα Γκραντιέ, τὸν παιδικὸν φίλον, σχεδὸν τὸν μεγαλύτερον ἀδελφὸν τῆς Γιασμίνας, πρὸς τὸν ὅποιον ἕνας σκλάβος ἔφερε τὸ σῶμα τῆς δυστυχῆς, νὰ κατορθώσῃ νὰ τὴν ἀποσπάσῃ ἀπὸ τοῦς ὄνυχας τοῦ θανάτου, χάρις εἰς τὴν μεταβίβασιν τοῦ αἵματός του, αἷματος Ἑυρωπαϊκοῦ τοῦ ὅποιον θὰ ἀποδιώξῃ τὸ Ἀνατολικὸν αἷμα τοῦ Καὶς, τοῦ πατρὸς τῆς Γιασμίνα, καὶ θὰ σώσῃ αὐτὴν τὴν ὁποῖαν ἡ νεότης καὶ ὄρωσι, εἰς ἕνα ἐν ἀγαθοῦργον καὶ ἀόρατον, βοηθὸν εἰς τὸ νὰ ἀνασθῆσῃ.

Ὁ Ἄφσεν εἶνε εἰς τὴν ῥοχαλὴν. Ἐδικάσθη καὶ κατεβόκαθη εἰς θάνατον. Ἡ ἀθωότης του ὁμοῦ τὸν κάμνει μὲ δικτηρῆ πάντοτε τοῦ θάρρους του καὶ νὰ ἀναμῆν μὲ ἡρεμίαν τὴν ὑπερτάτην στιγμήν.

Ὁ Ἐκτωρ, τὸν ὅποιον αὐτὴ ἡ ἀδικία τὸν ἀνησυχεῖ μεγάλως διότι ἀγαπᾷ τὴν Γιασμίνα ὅπως ὁ Ζοσελὴν τὴν Μύργκα, δὲν θέλει ἡ μέλλουσα εὐτυχία του νὰ σκοπεύσῃ μὲ τύψεις, καὶ πράττει τὸ πᾶν διὰ νὰ συνάξῃ τὰ ἀναγκαῖα χρήματα καὶ νὰ ἐξαγοράσῃ συμπῶνως πρὸς τὸν Ἀνατολικὸν νόμον, τὴν ζωὴν τοῦ κατεδίκου.

Ὁ δικαστὴς δέχεται εὐχαρίστως τὰ χρήματα λέγων: «Ὁ Ἀλλάχ εἶνε Ἀλλάχ... ὁ Μωῦσῆθ εἶνε ὁ προφήτης του... ἄς γίνῃ τὸ θέλημά του...» καὶ ἀφῆκε εἰς ἐλευθέρων τὸν Ἄφσεν.

Ἐλεύθερος πλέον ὁ γηραιὸς μουσουλμάνος μεταβίβει, παρακληθεὶς ἐπιμύνησι, πρὸς συνάντησιν τοῦ Ἐκτορος καὶ τῆς Γιασμίνα τὴν ὁποῖαν ἔλος ὁ κόσμος, καὶ πρῶτος, θεωρεῖνεκρᾶν.

Ὁ Ἐκτωρ, ἀφοῦ τοῦ ἐδειγῆσθ τὴν ὄψιν, ἕκ θαύματος ἀνίστασιν τῆς Γιασμίνα, τοῦ λέγει διεῖν δὲν κατορθώσωνν ἐξέυρη τὰ ἀγκαῖα χρήματα καὶ νὰ ἐξαγοράσῃ τὴν ζωὴν του, ἐσκόπευσιν, αὐτὸς καὶ ἡ Γιασμίνα, νὰ ἐμφανισθοῦν ἐνώπιον τοῦ δικαστοῦ καὶ νὰ ζητήσων τὴν ἀθώωσιν του. Κατόπιν ἡ Γιασμίνα τοῦ ζητεῖ ταπεινὸς συγγνώμην δι' ὅσα κακά, παρὰ τὴν θέλησίν τῆς, τοῦ ἐπροξένησε.

—Ἐξ ἡμῶν τῶν δύο, ὁ Θεὸς μόνον ἐξέυρη ποῖος εἶνε περισσώτερον ἔνοχος, ἀπαντᾷ ὁ Ἄφσεν, ὁ ὅποιος ἀντιλήφθη πλέον ὅτι ἡ Γιασμίνα ἦτο νεκρὰ δι' αὐτὴν καὶ τοὺς λοιποὺς μουσουλμάνους.

Καὶ ὀλίγας ἡμέρας ὁρατότερον τὸ ἀτόμωλον «Le Gouverneur Général Grény» ὄληγει πρὸς τὴν Γαλλίαν τὸν Ἐκτωρα καὶ τὴν Γιασμίνα.

# Η ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΑ

Έργον 'Ανατολικής υποθέσεως

ΤΑΙΝΙΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ «ΣΟΥΚΙΝΟ»—ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΙΣ «ΓΡΙΣ ΦΙΑΜ»

Ο Παπύ Λοτί δημιούργησε αλυσμονήτους τύπους μουσουλμανίδων, γυνακίων δούλων που συγκινοῦνται, που αγαποῦν ἀλλ' ὅμως, που ἐν τέλει καταστρέφονται διὰ τὸ τραγικόν των πάθος.

Ἡ τραγικότης τοῦ πάθους κατὰ τὸν Λοτί εἶναι τὸ περτωμένον τῆς Μουσουλμανίδος· διότι ἐν Ἀνατολῇ ἡ γυναῖκα δὲν εἶναι ἐλευθέρα καὶ ἐκάστη ἀπόπειρα τῆς ἀπομακρύνσεώς της ἀπὸ τὰ ἔθιμα τῆς χώρας της ἔχει ὡς ἀνταμωβὴν ἀναπόφευκτον τὸν θάνατον.

Ἐπρεπε νὰ γίνῃ ὁ μέγας πόλεμος καὶ ἡ ἐπανάστασις ἵνα ἡ γυναῖκα τῆς Ἀνατολῆς ἀποτινάξῃ ἀπὸ τοῦ προσώπου αὐτῆς τὸν φερετζέν. Μὲ τὸ πρόσωπον ὅμως ἐλεύθερον ἡ Μουσουλμανὶς βλέπει ἤδη τὸν κόμον διάφορον. Δὲν ἐπιθυμῶν νὰ ζῆσῃ μετὰ πανόργηζα ἔθιμα τῆς χώρας της. Κηρύττει εἰς αὐτὰ τὸν πόλεμον, παλαίει καὶ νικᾷ.

Εἰς τὴν παλαιόσαν γυναῖκα τῆς Ἀνατολῆς εἶναι ἀφιρομένη ἡ νέα ταινία τῆς «Μουσουλμανίδα». Εἶναι ὡς νὰ ἐπρόκειτο περὶ νέου ἔργου τοῦ Λοτί, περὶ τῆς γυνακὸς τῆς Ἀνατολῆς.

Εἰς τὴν ταινίαν ταύτην παρουσιάζονται δύο τύποι νεαρῶν χανουμισσῶν τῆς Γκιουλάρ καὶ τῆς Σαγκαδάτ. Ἡ πρώτη ἀγογγύτως ὑποτάσσετε εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Σεράτ καὶ ἐξοικολογεῖ νὰ μείνῃ μέχρι τέλους ἡ σκιάβα τῶν αἰωνίων προλήψεων. Ἡ δευτέρα ἡ Σαγκαδάτ, γεμάτη ἀγανάκτησι ζητεῖ νέους ὀρίωνιας διὰ τὴν ἐλευθερίαν της.

Κατὰ τὰς ἀνατολικὰς παραδόσεις ὁ πατὴρ της τὴν πολεῖ δὲ τὸ γαμῶν τοῦ παμπλουτοῦ Ἀχμέτ Μπέη. Ἡ Σαγκαδάτ ὅμως τῇ συνδρομῇ τοῦ ἀγαπημένου της Οὐμάρ, δραπετεύει κατὰ τὸ μυστήριον τοῦ γάμου.

Ἡ παρὰ τὸς νόμους τῆς χώρας πράξις ὅθι τὴν Σαγκαδάτ πρὸς τὴν πρόδον καὶ οὕτω γίνεσθαι ὑπέροχος τῶν δικαίων τῶν ὁμοφύλων της. Διὰ πρώτην φοράν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἡ γυναῖκα τῆς Ἀνατολῆς αἰσθάνεται ἐαυτὴν ἐλευθέραν πολίτιδα. Πρὸς μεγάλην ἐκπλήξιν ὅλου τοῦ κόσμου ἡ Σαγκαδάτ γυρίζει ἀνά τοὺς δρόμους τῆς πόλεως χωρὶς φερετζέ, ἐπιστρέφει τὰ χεῖματα τῆς ἔξαγοράς της, ἀρτίζει νὰ σπουδάξῃ.

Τότε ὁ ἀποδοκιμασθεὶς μνηστήρ Ἀχμέτ Μπέης ἀποφασίζει νὰ ἀπαγάγῃ τὴν Σαγκαδάτ μετὰ τρόπον ἡσυχρῶν. Ἡ Σαγκαδάτ ὅμως διαφεύγει τὸν κίνδυνον διὰ τῆς πονηρίας της καὶ ἡ θέσις τοῦ γέρον Ἀχμέτ εἶναι ἀξιοβλήτως. Παρέργεται ὀλίγον ἔτι κοινὸν καὶ ἡ Σαγκαδάτ ἀναχωρεῖ διὰ τὴν πρωτεύουσαν ἵνα ἐξα-

κολουθήσῃ τὴν σπουδὰς της καὶ ἵνα ὀφλισμένη μετὰ γνώσεις ἐκτρατεῦσθαι ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων τῆς γυνακὸς.

Ὁ Οὐμάρ τὸν ὁποῖον αὐτὴ ἀγαπᾷ ἔδοξε αὐτὴν νὰ ἀναμῆν τὴν ἐπιστροφὴν της.

Ἡ ταινία ληρθεῖσα ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Κεντρικῆς Ἀσίας περιέχει φωταῖς ἀποφύεις τῆς Μπουχάρας, τοῦ Τασσάκντ, τῆς Σαμαρκάνδης, πληθώραν δὲ εἰκόνων ἐκ τῆς ζωῆς τῆς Ἀνατολῆς τῶν ἡθῶν καὶ ἔθιμων τοῦ Μουσουλμανικοῦ κόσμου.

Τὸ μέρος τοῦτο τῆς ταινίας εἶναι εἰλημμένον ἐκ τοῦ φυσικοῦ.

## Ο ΤΖΑΙΚΥ ΚΟΥΓΚΑΝ ΕΜΦΑΝΙΖΕΤΑΙ ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ

Ὁ Τζαϊκν Κουγκαν κατόπιν θαλασσίας ἀποχῆς ἐπανήλθε καὶ πάλιν εἰς τὸν καλλιτεχνικὸν ὄριζοντα.

Τὸ νέον του φιλμ γυρίζεται ἤδη διὰ δύοιν τῆς «Μέτρο-Γκρόλδον» ἐπὶ σεναρίον ναυτικῆς ὑποθέσεως. Ὁ μικρὸς καλλιτεχνὸς ἐυδανίζεσθαι πλέον ὡς πρὸς ἐθνικῆς ἡλικίας εἰς ἔξον ὁποῖον διαβατῶνται πλέον παράδοξοι καὶ ἐνδιαφέρονται περιπέτειαι.



Μία σκηνὴ ἀπὸ τὸ ἔργον «Κόρμεν» ποὺ θὰ προβληθῇ προσεχῶς εἰς τὸ «Πάνθεον» καὶ τὸ «Ἰντέλε»

# ΠΑΠΑΣ ΚΑΙ ΝΕΟΠΛΟΥΤΟΙ

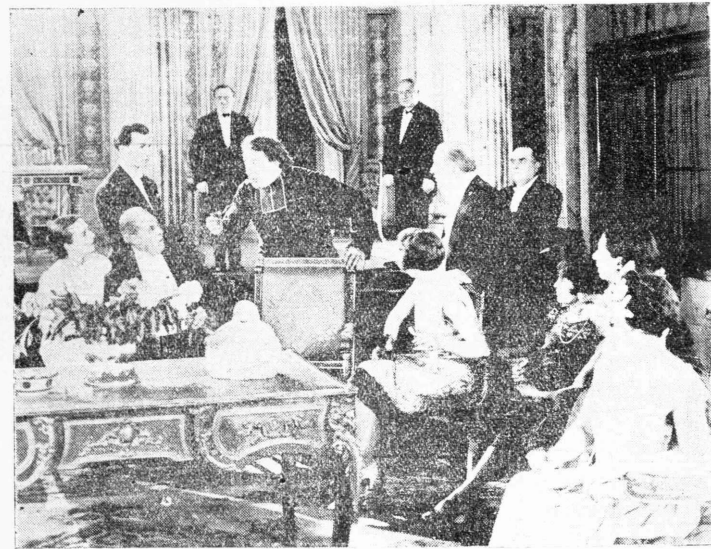
(MON CURÉ CHEZ LES RICHES)

Τοῦ Κλεμάν Βιστέλ

ΤΑΙΝΙΑ ΤΗΣ AMERICAN FILM—ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΙΣ «ΤΡΙΑΝΓΚΑ».

Ὁ παπὰ Πελεγρέν εἶναι ἐφημέριος εἰς τὸ Σαμ-τὸ μάθω. Καὶ μετὰ τὰς σέψεις αὐτὰς ἐτοιμάσθη νὰ πλέτ. Εἰς τὸ χωριὸν ζῇ μαζῇ μετὰ τὸ σκύλλο του τὸν «Πουαλὸν» ποῦ τὸν γνώρισεν στὰ χαρακώματα ὅταν ἱατρὸν ὁ ὁποῖος ἐτερωσε τὴν στιγμὴν ἐκείνην μετὰ τὸν ἀυτοκίνητο.

τὸ μάθω. Καὶ μετὰ τὰς σέψεις αὐτὰς ἐτοιμάσθη νὰ ἀναχωρήσῃ. Εἰς τὴν ἔξοδον συναντᾷ ἕνα φίλον του ἱατρὸν ὁ ὁποῖος ἐτερωσε τὴν στιγμὴν ἐκείνην μετὰ τὸν ἀυτοκίνητο.



— Ἐγὼ εἶμι τίποτε νὰ στείησιν στὸ Μερβίλ κατέρω Πελεγρέν· Διότι γιὰ ἐκεῖ τραβῶ αὐτὴ τὴ στιγμὴν.

— Μάλιστα γιὰ τὸ. Ἐγὼ ἕνα γυμνασίου, τὴν ἀφεντιά μου. Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐπήδησε μέσα στὸ αὐτοκίνητο.

Ὅταν ὁ παπὰ Πελεγρέν ἐφθασεν εἰς τὴν ἐπισκοπὴν ἐστήθη ἀμέσως εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐπισκόπου.

Πλησιάζετε τοῦ λέγει ὁ ἐπίσκοπος διὰ νὰ σὰς κάμω μερικὰ παρατηρήσεις· διὰ τὸν τρόπον σου τοῦ φέρεσθαι καὶ τοῦ ἐκφράζεσθαι.

Ὁ παπὰ Πελεγρέν ἐπλησίασε ἀπορῶν ἄλλο, δὲν

στῆσε ἀχώριστο φίλο του καὶ μετὰ τὴν ὑπερήφρῳα τὴν Βιλερία μία καλοκάγαθη ἀλλὰ λίγο νευρική γυναῖκα. Ἡ φήμη τοῦ παπὰ Πελεγρέν ὁ ὁποῖος ἦτο τύπος ἀθυρόστομος, ὀλίγο κοσμικὸς, ἀλλὰ συγχρότως καὶ ἔξυπνος καὶ ἐτοιμολόγος δὲν εἶναι καθόλου καλὸς εἰς τὸν ἐπίσκοτόν του ὁ ὁποῖος ἐδρενεῖ εἰς τὸ Μερβίλ. Διὰ τοῦτο ὁ παπὰ Πελεγρέν ὑφίσταται συχνὰ ἐκ μέρους τοῦ ἐπισκόπου ζωηρὰς ἐπιτιμήσεις εἰς τὰς ὁποίας ὅμως ὁ παπὰς εὐρίσκει πάντοτε τὴν κατάλληλην ἀπάντησιν καὶ στὸ κάτω κάτω τῆς γαμῶν δὲν δεῖ οὔτε μίαν πεντάρα. Μίαν ἀπ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας ὁ παπὰ Πελεγρέν πέρνει ἕνα γράμμα ἀπὸ τὸν ἐπίσκοπο ὁ ὁποῖος τὸν προσκαλεῖ διὰ νὰ τοῦ ἀνακοινώσῃ κατὰ σπουδαῖον.

— Τί νὰ με θέλει ἄρα ἐσέκλιτο ὁ παπὰ Πελεγρέν. Ἄλλὰ τί μ' ἐνδιαφέρει ὅταν πάω ἐκεῖ θά

ἐξοσετὴν ψυχραιμίαν του. — Ἐπολεμήσατε τοῦ λέγει ὁ ἐπίσκοπος ἐνδόξως κύριε ἐφημέριε, αὐτὸ τὸ ζῆφω. Ἄλλ' ἀπεκτίνασται καὶ νὰ ἰσνηθῆσθαι ἄς ομείπτους, κατὰ ἐκφράσεις... κάθε ἄλλο καθὼς κρέπει. Ἐπιτίξω δὲ σὰς ἀρκεῖ ἡ προσοδὸς π' ἱρησὶς μου αὐτῇ, διὰ νὰ φερεσθε εἰς τὸ ἔξῃς ἀξιοπορεπέστερα καὶ κοσμιώτερα.

— Σεβασμιώτατε, δὲν ἐννοῶμαι ὅτι εἶχα ἔπεισι τόσοσιν εἰς τὴν ἐκτίμησιν σας. Ἡ Παναγιότης σας μ' ἔλυσεν γὰ καλὰ.

— Καὶ κατὰ ἄλλο. Φαίνεται πὸς ἐτραγουδήσατε εἰς τὴν αἰθουσαν τῆς Προστασίας ἕνα φρικτὸ τραγῶδι τὴ «Μαντελόν»!

— Μὲ εἶχαν παρακαλέσει νὰ τὴν τραγουδήσω οἱ συμπολεμισταὶ μου, Μη γορατεύετε, Σεβασμιώτατε, αὐτὸ τὸ τραγῶδι καὶ ἔχει γίνεσθαι ἱερὸν, ἀφοστὸν τὸ

άκουσα να τὸ τραγουδοῦν ἄνθρωποι ποὺ ἐβράδων ἀπὸς τὸν θάνατον.

— Δημονεῖται μὲ ποῖον ὄμιλετε κύριε! — Συγχωρήσατέ με, Σεβασμιώτατε, καὶ πεισθήτε ὅτι αὐτοὶ οἱ σίχιοι ποὺ ἔδωσαν κοῦράμω σὲ τόσα παιδιά, δὲν μποροῦν νὰ δυσαρστήρουν τὸν Θεόν! ἀπειναντίας, ἔχω τὴν πεποιθὴσιν πὸς ὁ πανάγαθος Θεὸς ἄκουε μὲ μεγαλεῖαν ἐνγαρίστησιν τὴν Μαντελὸν νὰ τραγουδῆται ἀπὸ στρατιῶνας, ποὺ ἔθυσαισάν τὴν ζωὴν των διὰ τὴν πατρίδα των, παρὰ τοὺς ψαλμοὺς ποὺ ἐρῶσαν πιστοί, οἱ ὁποῖοι δὲν θά ἐθυσίασαν οὔτε μιὰ τρίχα τῆς κεφαλῆς των, διὰ τὴν θρησκείαν.

— Ὑβρίζετε τὰ θεῖα! — Ὁ πανάγαθος Θεὸς δὲν σκοτίζει γιὰ πέτσιες μικροδοσιολεῖες.

— Ἀρετὰ εἶπαμε διακόλπει ὁ ἐπίσκοπος. Ἐπιστρέψατε εἰς τὴν ἐνορία σας καὶ προσπαθήσατε νὰ ἔχετε ἐπ' ὄψιν σας τὰς προειδοποιήσεις μου.

Ἐν τῷ μεταξὺ εἰς τὸ Σαμπλέξ ὁ νεόπλοτος ἐκατομμυριούχος καὶ ἔμπορος κονσερβῶν κ. Κουζινὲ ἀγορίσας τὸ μέγαρον τοῦ ἐκπεσόντος οἰκονομικῶς μαρμηρίου Ντὲ Σαμπλέξ ἤλθε καὶ ἐγκτεστάθη μὲ τὴν γυναῖκα του μίαν χορεύτριαν ποὺ ἤρπασε ἀπὸ τὸ θέατρον τὴν Λιζέττα ντὲ Λιζάν. Ὁ κ. Κουζινὲ ἐπρόκειτο νὰ πολιτευθῆ καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐξήχησε τὴν βοήθειαν τοῦ παπα Πελεγρὸν τὸν ὁποῖον προσεκάλεσε εἰς τὸ σπίτι του.

Ὁ παπα Πελεγρὸν ἀνεκοίνοσεν εἰς τὸν κ. Κουζινὲ ὅτι δὲν τὰ ἔχει καλὰ μὲ τὸν ἐπίσκοπο καὶ ὅτι δὲν πρέπει νὰ βασίσει αὐτὸν. Ἡ γνωμίαι ὅμως τοῦ παπα Πελεγρὸν ἤρσε εἰς τὴν κ. Κουζινὲ ἢ ὁποῖα εὗρισκε εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἐφημερίου μίαν διασκεδαστικὴν συντροφίαν.

Ἡ μονότονος ὄμιλος ζωῆ τοῦ χοροῦ ἄρχισε νὰ σνενοχορῆ τὴν κ. Κουζινὲ ἢ ὁποῖα νοσταλγοῦσεν ἰδίᾳ τὴν ταραχώδη ζωὴ τῆς πόλεως. Καὶ πρὸς πραγματοποίησιν τῶν νέων ὀνειρῶν τῆς δὲν ἤργησε νὰ γνωριοθῆ μὲ τὸν νῦν τοῦ κόμητος ντὲ Σαμπλέξ μὲ τὸν ὁποῖον ἐγκαταλείπει τὴν συζυγικὴν στέγην καὶ φεύγει εἰς τὸ Παρίσι. Ὁ κ. Κουζινὲ ἐνδιαφερόμενος περισσότερον διὰ τὴν ἐπιτυχίαν του εἰς τὰς ἐκλογὰς καὶ φοβούμενος μήπως ἡ φυγὴ τῆς γυναίκος του δώσῃ ἀφορμὴν δυσφημίσεως αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ ἀντιπάλου του πεθεῖ τὸν παπα Πελεγρὸν νὰ μεταβῆ εἰς τὸ Παρίσι καὶ νὰ ἐπαναφῆ τὴν γυναῖκα του εἰς τὴν εὐθείαν ὁδόν. Πράγματι ὁ Πελεγρὸν κατορθῶναι νὰ ἀνεύρῃ τὴν Λιζέτταν ἢ ὁποῖα ἐν τῷ μεταξὺ ἀπηρῆσασα ἀπὸ τὴν νέαν τὴν ζωὴν ἐπιστρέφει εἰς τὸ Σαμπλέξ. Τέλος τὴν συνδρομὴ τοῦ Πέτρον ντὲ Σαμπλέξ τοῦ υἱοῦ τοῦ κόμητος καὶ τῆ βοήθειά των χορηγιῶν του ὁ κ. Κουζινὲ κατορθῶναι νὰ ἐπιτύχῃ εἰς τὰς ἐκλογὰς καὶ νὰ ἐξαρισθῆ τὸ ἐθνোসτασίον ὅπως ἔλεγε πρόγραμμά του τὸ ὁποῖον συνίστατο εἰς τὴν ἰδρύσιν ἐκκλησιῶν, καθιδνοστασιῶν καὶ ἄλλων ἀγαθοεργῶν ἰδρυμάτων.

Ὁ μόνος ποὺ δὲν ὠφελήθη ἐν τούτοις ἀπὸ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ κ. Κουζινὲ ἦτο ὁ παπα Πελεγρὸν.

Ἡ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

HENNY PORTEN

(Συνέχεια ἐκ τοῦ 4ου τεύχους)

Ἄς μὴ φανῆ παράδοξον. Εἶνε τόσον συνοδευμένα ἃ ἐπιστήματα τῆς μὲ τὴν μουσικὴν ὥστε πάντοτε ἐπὶ θυμῆ καὶ συμβαδίζουσιν. Στὸ σπένδιον (καὶ περὶ τούτου θά ὀμιλήσωμεν κατωτέρω ἐκτενέστερον) νεωρῶνεται συχνὰ καὶ εἶνε κατασκευασμένη γιὰ κάποιον λάθος, μὰ διὰ ἐκνεύσιν, ἄμεσως καὶ σιμφοφυρῶνται σὺν μικρῷ παιδί διανόησιν κάποιον εὐθύνον τόνον βάλς. Ὅλα τὰ θέλητροῦ τῆς, ἢ χάρις τῆς καὶ ἡ γαργαλιστικὴ κοκεταρία τῆς, ἀνὰ ἀναπτύσσει σὲς κομωδίας τῆς, ἐκδηλοῦνται πάντοτε ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν κάποιου εὐθύνου μουσικῆς.

Ἡ Ἐννο Πόρτεν εἶνε μουσικός ἀνθρώπος καὶ ἀσχολεῖται παντοιοτρόπως μὲ τὴν μουσικὴν.

Ἡ Πόρτεν εἶνε ἰκανὴ συνθέτις, ἔχει δημοσιεῖαι μερικὰ βάλς, τὰ ὁποῖα εἰς ἄλλους ὑπερήρσαν. Εἶναι μία ἀπὸ τὰς μεγαλυτέρας τῆς ἀπολαύσεως νὰ κἀσται τὸ πιάνο καὶ νὰ προσπαθῆ νὰ συνθέσῃ καὶ ποὺ νὰ ἰκανοποιῆ τὸ τῶσον λεπτὸν τῆς γούτο.

Χάριν τῶν θαυμαστῶν τῆς καλλιτέχνιδος καὶ συγχρόνως φίλων τῆς μουσικῆς εἰς τὸ τέλος τῆς βιογραφίας αὐτῆς θά σημειώσωμεν ποὺ δύναται νὰ ἀπευθυνθῆ διὰ νὰ ἀποκρίσῃν τοιαῦτα μουσικὰ τεράγια συνθέσεως τῆς μεγαλυτέρας τραγουδοῦ τῆς Γερμανίας.

Ἄς ἐλθῶμεν τώρα καὶ σπὸν χρόνον, νὰ μελετήσωμεν τὰ ἰδέας τῆς καλλιτέχνιδος περὶ τῆς τέχνης τῆς Τραψιχόρσ-Γενικῶς τῆς ἀρέσας, ἀλλ' ἐκείνου ποὺ ἐκπλῶνεται μὲ αὐ, μονόπας κινήσεις καὶ ἐπιτρέπει νὰ διακριθῆναι ὁλόκληρος ὁ ρυθμὸς τῆς μουσικῆς. Τὸ ταχὺ δὲν τῆς ἀρέσας τῆς φαίνεται μάλλον σὺν ἀριθμητικῶν πρόβηται. Ὅτι, χορὸς ἢ εἰς αὐτὸν τὸν χρόνον πρέπει νὰ οκκιπεται μόνον τὴ φυσικὴ πρόβηται νὰ ἐλθῃ. Τὸ Onestep, νομίζε, εἰς ἴσος μὲ τὴν πᾶ ὁδον τοῦ χρόνου καθίστατο καλύτερον. Ὁ χορὸς ποὺ ἔχει με αλιότεραν χάριν, ἔλεγε κάποτε ἡ Πόρτεν εἶνε τὸ φῶς τῆς, δὲν εἶνε ὅμως διάλυσις κινήσεως. Εἶνε χορὸς ποὺ ἐχόρδωναι οἱ προσαποκρούετες μας καὶ πρῶτα γιάδες μας καὶ εἶπει ἐπιστρέφωμεν σπὴν ἰδέαν τῶν προγόνων μας ὅτι ὁ χορὸς εἶνε κατὰ ἄλλο εἶδημα καὶ διασκεδαστικὸ. Ὁ χορὸς εἶνε ἀναμφιβόλως αἰ εἶδος ἐκφράσεως τοῦ Kultur ἑῶς ἑαυτοῦ.

Γιὰ τὸ ταχέστερον δὲν ἔχει ἐκφρασθῆ ἀπολύτως καὶ ἀπροκαλλέτως μὰ ἀσφαλῶς θά τὸ ἐλέγχεσεν πρῆξιτόν, ὅπως τὴν ἐνθουσιάζει ἡ θηματοσία μουσικῆ τοῦ Βιεννέζικου βάλς, τοῦ τῶσον ποιητικῶ βάλς τοῦ Στράους, εἶται καὶ ὁ συνώνυμος χορὸς.

Ἐνα μέρος τοῦ κοινῶ νομίζε ὅτι μία καλλιτέχνης τοῦ σινεμά εἰς τίποτε ἄλλο δὲν εἶναι ἰκανὴ παρὰ μόνον νὰ «γυρῆσῃ». Ἐπιπλήσεται λοιπὸν μὲ τὸ πολυμέρες τῆς Πόρτεν, ἢ τις εἶνε ἀπὸ τὰς ὀλίγας αἰτίνας δύναται νὰ ὀνομαστοῖν καλλιτέχνιδος μὲ τὴν κριτικῶσιν τῆς λέξεως. Παντοῦ καὶ πάντοτε ἡ Ἐννο Πόρτεν εἶνε καλλιτέχνης.

Ἡ μόδα, ποῖος μπορεῖ νὰ ἴ ἀνεύρῃ, παίζει σπὴ ζωὴ κάθε μοταίνι κυρίας, ἀλλὰ πρὸ πάντων σπὴ ζωὴ μίαν ἢ ὁποιοῦ, σπουδαιότερον ἔσλον. Πόσος φορὸς ἀνθρώποι τοῦ ὄραίου φύλου πηγαίνουσιν νὰ δοῦν ἕνα φιλμ, ἀλλὰ καὶ μόνον διότι ἡ πρωταγωνίστρια τὸν ἐπιδεικνύει πολυτελεῖς τουαλέτες; Ἐνδομα καὶ πρόσωπον μίαν καλλιτέχνιδος πρέπει νὰ βασίζωνται σὲ ἀριστοτεχνικὴ συνάρφαι. Κάθε ἀστὴρ πρέπει νὰ ἐξῆ ἰὸ σπὴ του, αὐτὸ δὲ εἶνε καὶ ἡ ἐκφρασις του.

Ἐλὲν ἐνδιαφέρεσι ὅτι γίνονται, ἀλλὰ πὸς γνύσονται, συνηθίζε νὰ λέγη, καὶ πολὺ σαστῆ, ἡ Ἐννο Πόρτεν. Παρακολουθήσαμε τὰς ἰδέας τῆς πρὸς τὴν μουσικὴν καὶ τὸν χορὸν, ἃς τὰς ἀκούσαμεν ἰδίᾳ καὶ ὡς πρὸς τὴν μόδαν.

Τῆς εἶνε μισητόν πᾶν τὸ υπερβολικὸν καὶ ταρταλιανικόν, θεωρεῖ δὲ τὴν μόδαν σὺν πρόβλημα σπὴν καρδίᾳ. Δὲν θεωρεῖ ἀνάξιον προσοχῆς τὴν ἐκλογὴν ἐκείνου ποὺ τῆς ἀρέσει καὶ τῆς πηγαίνει. Ἡ μόδα εἶνε γι' αὐτὴν μάλλον ἐφέρεσις αἰσικῶς θεοῦ (ἀπτο). (Ἀκολουθεῖ)

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Ἡ κινήσις εἰς τοὺς κινηματογράφους τῆς πόλεως μας ἐξηκολούθησε καὶ κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδι ζωηρὰ.

Εἰς τὸ «Σαλὸν Ἰντελ» ἐκνεύσθη καὶ διὰ δευτέραν ἐβδομάδα ἡ προβολὴ τοῦ ἔργου «Ὁ υἱὸς τοῦ Σαίχη» μὲ τὴν αὐτὴν ἐπιτυχίαν. Ἀπὸ τῆς δευτέρας δὲ θά πρῶτον βληθῆ τὸ ἔργον «Γιαμίνα» μὲ τὴν Ντενφλώ, τὸ ὁποῖον εἶναι θαῦμα πολυτελείας ἀμφιπέσων. Νὰ φαντασθῆ καλεῖς μόνον ὅτι ἡ κομψὴ καλλιτέχνης ἀλλοῦς 56 τουαλέτες εἰς ἑλὸν τὸ ἔργον.

Εἰς τὸ «Ἀττικὸν» προβεβλήθη ἡ ἰνδικὴ ὑποθέσεως ἔργον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Μπαγαντέρα» τὸ ὅποιον ἀνεκένερωσε πλήρη κόσμον. Ἡ πρωταγωνίστρια, Ἐλλεν Κούρτι ἢ ὁδομομένη τὸ ἔσλον τῆς Μπαγαντέρας μὲ τὸ ὄραμα μεγάλα μαῦρα μάτια τῆς ἀποτέλους εἶνα στόλισμα εἰς τὸ σύνολον τοῦ ἔργου.

Εἰ, τὸ «Πάνθον» προβεβλήθη μία ἐξάπρακτος κομωδία (σοπετῆ) μὲ τὸν Ρίτζινάλ Ντένν ἢ ὁποῖα ἤρσε ὑπερβολικὰ Παλὸ ἤρσε ἐπίσης ἡ καινοτομία εἰς ὁ γυναικῶν αὐτὸ τοῦ ἢ προσετέθη εἰς τὴν δαχτύσαν καὶ γυναικῶν ὁ ὁποῖον ἀποδῆ τὴν φωνὴν τὸν ραδιοφῶνον τὸ ὁποῖον παρουσιάζεται εἰς τὴν τρίτην παρῶν ἀπὸ τῆς ὁδῆσις. Ἀπὸ τῆς Δευτέρας δὲ θά προβεβλήθῃ ἐπίσης ἕνα ὄραμα ἔργον ὑπὸ τὸν τίτλον «Πατὰς καὶ γιόπλουτων» γαλλικῆς παραγωγῆς.

Εἰς τὸ «Ὀλύμπια» ἐκνεύσθη καὶ κατὰ τὴν παρελθούσαν ἡ ρωσικὴ ταινία τὸ «Ποτέμκιν» μὲ σχετικὴν συγκέντρωσιν κόσμον.

Εἰ, τὸ «Μοντιάλ» προβεβλήθη ἕνα ἰσπανικῆς ὑποθέσεως ἔργον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁ Ταυρομάχος» μὲ πολὺ ὄραμα ὑπέδωξεν καὶ μὲ ἀρετὰ μεγάλην ἐπιτυχίαν.

Εἰς τὸ «Σπλένιτ» ἐκνεύσθη ἐπίσης ἡ δευτέρα ἐποχὴ μὲ τὸ τέλος τοῦ «Τετὶ βαλέος τῶν ἀλγῶν» μὲ μεγαλειότητα σπὴ τῆς πρώτης ἐπιτυχιᾶν καί,

Εἰς τὸ «Ὀυδά Παλάς» προβεβλήθη τὸ γερμανικῆς παραγωγῆς ἔργον «Ἰεροσόλη» μὲ ἀρετὴν ἐπιτυχίαν. Σχετικῶς μὲ τὸ «Ὀυδά Παλάς» μανθάνομεν ὅτι ἤρσε τὴν γερμανικὴν ταινίαν «Ἐρμδ», τὸ ὁποῖον δὲν εἶνε ἕλλο ἀπὸ τὸ ὄραμα γερμανικὸν καταθρ μικρὸν τὸ ὁποῖον ἡ ἡρωϊκὴ δράσις κατὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον ὑπῆρξε περιφανής.

Εἰς ἄλλην σελίδα δημοσιεύομεν μακρὰς ἀνακινώσεως τοῦ γένυ προδῶν τῆς Π. Ε. Κ. κ. Ἄλκ. Τριανταφύλλου ἐπὶ τῶν γενικῶν ζητημάτων τὰ ὁποῖα ἀφοροῦν τὸ μέλλον τῶν κινηματογράφων ἐν Ἑλλάδι. Εἰς τὰς ἀνακοινώσεως τῶν δ. Τριανταφύλλου μὰ ἀποκαλύπτει ὄραον τὸ ἀναθηματορικὸν πνεῦμα ὑπὸ τοῦ ὁποῖου ἐμφεῖται καὶ τὴν σαφῆ ἀντίληψιν τὴν ὁποῖαν ἔχει ἐπὶ τῶν κινηματογραφικῶν ἐν γένει ζητημάτων. Ἐκείνου κυρίως τὸ ὁποῖον φέλομεν νὰ νοτίσωμεν εἶναι ἡ εἰλικρίνεια καὶ τὸ θάρρος μὲ τὸ ὁποῖον ὁ πρόεδρος τῆς Π. Ε. Κ. ἐκθέτει τὴν ἀδιοφορίαν τῶν ἐπαρχίων ἐν τῆς προσπαθείαν τὴν ὁποῖαν καταβάλλουσιν οἱ ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ κινηματογράφοι διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς ἐπιχειρηματικῆς καταστάσεως τῶν ἐν Ἑλλάδι κινηματογράφων. Καὶ φρονοῦμεν ὅτι αἱ ἀνακοινώσεως τοῦ κ. Τριανταφύλλου θά ἐκτιμηθῶν δεδόντως ἀπὸ τοὺς ἐπιχετίως ἐπιχειρηματίας παρ' ὅλην τὴν κατ' αὐτὸν μορφήν τὴν ὁποῖαν ἐπιτελεῖται τὸ πνεῦμα τῶν ὡς ἀνω ἀνακοινώσεων. Ἀλλὰ καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐκ παραλλήλου θρεῖται νὰ ἀντιληφθῆ τὰς ἀληθείας τὰς ὁποῖας λέγει ὁ κ. Τριανταφύλλου καὶ λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν αὐτὰς νὰ καταστήσῃ τὸν κινηματογράφον προσιτόν εἰς τὸν λαόν.

τοῦ ὁποῖου τὰ μόνα ἀγαθὰ ἀπὸ τῶν ἀρχαιολογικῶν ὀνῶν ὁ τῆρεξ ὁ ἄρτος καὶ τὰ θεάματα.

ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

Κινημ. Κάϊ-Αϊὸ Προβέβληται τὸ ἔργον «Σάλλο τὸ Τροπαιοκομῆσις» μὲ τὴν Κέλλιν Μοί.

Κινημ. Ὀλύμπια. Προβέβληθη ἀπὸ τῆς δευτέρας ἡ «Ταυρομαχία» καὶ ἡ κομωδία «Σαλὸν Ἰδοτοσ» ἀπὸ δὲ τῆς Πέμπτης προβέβληται ὁ Κόκοσσις «Μαχαρὶ Στρογγόφι».

Κινημ. Ἥλιος. Προβέβληται ἡ «Νηρὸς τὸν Πειρατῶν».

Κινημ. Ἥλιος. Ἐξακολουθεῖ ἡ συνέχεια διαφόρων ἐπεσοδικῶν.

Κινημ. Σπλ'νιτ. Προβέβληται μὲ ἐπιτυχίαν τὸ ἔργον «Κίρκη» Προσεχῶς ἡ «Πυροδίσκονα τοῦ Ἀλβάνου».

Κινημ. Πονελλήνον. Προβέβληται τὸ ἔργον «Ἀλάνα Βασιλοῦσις».

Κινημ. Χρυσομυθίδον. Προβέβληται ὁ «Παίρηφι Κομμουνιστῆς»

Ἐ Βρυέντιος

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Κινημ. Α. Πέτρον. Προβέβληθη «Ὁ παίρηφι καὶ κοκίται» Ἀπὸ τῆς ἐρχομῆς ἐβδομάδος «Ὁ υἱὸς τοῦ Σαίχη» μὲ τὸν Βαϊεντινόν.

Κινημ. Παλλάς. «Ἐρως καὶ πλοῦτος».

Κινημ. Διονύσια. Ἡ προβολὴ τοῦ ἔργου «Μία γένη Νινμαφι» ἐσημειώσεν μεγάλην ἐπιτυχίαν. Ἡ προβολὴ τῆς «Βελιάντος» μὲ τὴν Μελιπὲ Νιάντις. Προσεχῶς «Ὁ Φόνου».

Κινημ. Ἀθάλα ν. Προβέβληθη «Ἡ Τζά-μάτι» μὲ τὴν Μιὰ Μορσῶν.

Κινημ. Πατά. Προβέβληθη «Ὁ ἀνθρώπος ποὺ πολυτελεῖται» Μετ' ὀλίγας ἡμέρας «Μαχαρὶ Στρογγόφι». Τὸ ἔργον αὐτὸ θά προβέβληται συγχρόνως εἰς τοὺς κινηματογράφους «Πατῆ» καὶ «Λευκὸ Πέτρον».

Κινημ. Ἀλμπινα. προβεβλήθη «Ἡ δούκισσα τῆς Ὀμῶν».

Κινημ. Ἀττικὸν. Προβέβληθη «Ὁ καπετὰν Μπλοῦντι».

Κινημ. Κενετικόν. Προβέβληθη «Ἄμμα τογγάνου» μὲ τὴν Μέλινου.

Κινημ. Μορτῆνον. Ρουγγὰλ καὶ Ὀλύμπια. Προβέβληται διάφορα ἐπεσοδικὰ.

Ἄντασκορετῆς

Κινημ. Πάνθον (ἰδουσία). Προβέβληθησαν ἡ «Μανὸν Λεσῶν» μὲ τὴν Λιὰ ντὲ Ποῦτι καὶ «Τὰ κόκκια κρῖνα» Προσεχῶς «Μισόφι».

Κινημ. Ἰζνθῶν (τοράσια). Προβέβληθησαν δύο ἐπεσοδικὰ τοῦ «Μουσικῶ τοῦ θηναροῦ» καὶ «Μανὸν Λεσῶν». Προσεχῶς «Μαρομῶνος ἔσως».

Κινημ. Ἰντελ. Προβέβληθησαν τὰ τρία ὄραμα τῆς «Μόδας» καὶ «τὸ καρὰ τὸ θανάτου». Προσεχῶς αἱ σελίδα τῆς «Μόδας» καὶ «ἡ σιδά»

Κ. Ἀνδρέο-τούλος

ΣΑΜΟΣ

Κινημ. Ἐρατοῦ. Προβέβληθησαν τὰ ἔργα «Μροστὰ σπὸ θάνατον» ἢ ἰνδικὴ παραγωγῆς καὶ «Ἰπλοῦς πόσις».

Κινημ. Ἀττικὸν. Προβέβληθη μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν «Βασιεῖς». Ἐπίσης «Ἡ θάλασσα ποὺ φρονόκοιται» καὶ «Ἡ ζωὴ μίαν κοκίτας». Προσεχῶς «Ἐτι εἶνε ὁ γάμος», «Λευκὴ Ἀεθῆ», «Ὁ κρηάθρωπος» κλπ.

Ἴπτι. Σπανὸς

ΒΟΛΟΣ

Κινημ. Ἀγίλλεον Μετὰ τὴν προβολὴν τοῦ ἔργου «Ὁ ἔσασις» προβεβλήθη εἰς δύο ἐποχὰς «Ἡ πυροδίσκονα τοῦ Ἀλβάνου» μὲ τὴν Μαρσὰλ καὶ τὸν Πέτρον.

Κινημ. Ἀργυλλῶ. Προβέβληθησαν τὰ ἔργα «Τὸ λιμάνι τοῦ

θανάτου» ροσικής παραγωγής, «Μία νύχτα εγκλήματος» και «της τύχης τα κριτήρια». Προσεχώς: Π. Μαλικιώσης

ΔΑΡΙΣΣΑ

Η κινηματογραφική κίνησης εν τη πόλει μας πολύ ζωντανή αντίθετος της προηγουμένης χαλαρότητας ήτις έφερσε εις άποκομισμόν όσον τας διευθύνσεις των ένταθα κινηματογράφων. Η κίνησης αυτή προσεβλήθη εν τούτοις αί διευθύνσεις των κινηματογράφων μας ήντιόσον πλέον ότι τό κοινόν διά τά τοις ήποστηρέθη πρόβλη να εύχαριστήθη. και διά τά εύχαριστήθη, πρόβλη να προβάλλονται έργα έλλεικτικά τά όποια τό Δασοσκόπιον κοινόν ός άριτός κοινωνικός και έγκυκλοπαιδικός μορφοποιόν γνωρίζει να κινήται και να κινήη καταλληλώς.

Αί αυτό συνιστά εις τάς διευθύνσεις των κινηματογράφων μας να έπιλοκούνθησαν προβάλλοντας έργα έλλεικτικά και να σαιν βέβαιον περί της έπιτυχίας των διότι θα τίχσων οίτω της δασοσκόπιον ήποστηρέσεις.

Κινηματογράφος «Ντ-ρέδ» Προβλήθησαν «Ο Μοδόνος Βασιλέως» και ή «Κική» με την Ντόρια Τάλμας εις δύο έποχάς με μεγάλην έπιτυχίαν. Προσεχώς «Μοδόν» και «Ασπός υός».

Κινηματογράφος «Αττικόν» Προβλήθησαν «το τραγοδι ή άγάπη» και ή «όμορφότερη γυναίκα τού κόσμου». Προσεχώς: «Οί άθλιοι» «Σκακιού».

Β. Α γ Φέτης

ΚΑΛΑΜΑΙ

Κινημ. «Δα ύ». Προβλήθησαν τά έργα «Έν μέσω φιλογών και θρηών», «Ο Άηγιος», «Ένα όρθον στό βούρσο» με μεγάλην έπιτυχίαν και «Μικν» διά πρώτην φοράν εν Έλλάδι.

Κινημ. «Δμερικανικός». Προβλήθησαν «Οί δύο Φόραροι» «Φωτιά» και «Στονος και Μονος». Ν. Α.

ΚΑΒΑΛΑ

Κινημ. «Ολύμπια». Προβλήθησαν ή τελευταία έποχή του έργου «Τό παιδί τού όρνου» τό όποιον θα μένη άγνωστον και «ή κόρη τού δάσους» με την Μίαν Ρόθ Μίλλερ τό όποιον ήπειρώσε εις τό κοινόν μας. Μαν προσεχώς «Ο μικρός Άόθος» και «Ένας κλέφτης στον παράδεισον».

Κινημ. «Αίγλη». Προβλήθησαν τά έργα «Παρατικά ποίμα» και «Έγνή γυναίκα» προβληθέντα και πρό δύο έτών από της όδότης τού κινηματογράφου Πατέ. Μαν προσεχώς «Έφως Βασιλέως».

Γ. Ντισόπολος

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ

Κινημ. «Απόλλων». Προβλήθησαν τό «Έπί τά κλειδιά της έπαύσεως» «Τό κορίτσι της γενοιάς των Παρισίων» με μεγάλην έπιτυχίαν, «Η κοπέλα» και «Ο Άρ. Ίβ». Προσεχώς «Η φωνή τού αβάν».

Κινημ. «Αγία». Προβλήθησαν «Όνειρα τού αβάν», «Έπί των κορυφών», και «ό γιος τού πειρατή». Προσεχώς «οί δύο μάγες».

Κινημ. «Πουλακική». Προβάλλεται τό θαυμάσιον έργον «ή κόρησα των Παρισίων» με την Μία Μάρ, τόν Γκαίταροφ και τόν Γιάννη. Δ. Τρακάκης

ΧΑΝΙΑ

Κινημ. «Ίδαον Άντρον». Προβλήθησαν «Ποικί», «Μορά παθόνος» και «Αιτή της τρέλας» με την Σβάνσον.

Κινημ. «Κεντρικόν». Προβλήθησαν «ή Μικρασιατική τραγωδία» και «ό Βαρσάβας» με τόν Μισκο. Ε. Κουβαριτάκης

ΚΟΡΙΝΘΟΣ

Κινημ. «Ηραϊόν». Προβλήθησαν «Η λέσχη των τριών», «Τό άνδρος της νυκτός» με την Νέγκρι και «ό υός της τρέλλης».

Κινημ. «Πάνθε ν». Προβλήθησαν «ή χοροστία με τά χρυσά πόδια» και ή πρώτη έποχή τού έργου «Χορίς οικογένεια». Το έργον λαμβανόμενος ολόκληρος ή κοινωνία της πόλεως μας μεταξύν των όσων διακρινόμεν τας νυχτιάς και όδως «Έθανασούλα, Κατοσώνη, Άδέμη, Γ. Κατοσώνη, Κοτοσώνη, Παλαιός, Άναγνωστοπούλου, Τριανταπούλου.

Οικονόμου, Άναγνωστοπούλου Νικολαΐδου, Φωιά, Κόλια, Σαζακλή, Γολανάκη και τούς κ. κ. Η. Κατοσώνη, Νοΰρα, Ταβουλάρη, Πολιτικοπούλου, Σάββαρη, Άθανασούλαν, Πέστην κλπ. Ρ. Δελ-πάβ

ΞΑΝΘΗ

Κιν. Πάλλας. Προβλήθη εν καταπληκτική ουραφή κόσμου ή δεύτερα και τρίτη έποχή τού κόλλουσού «Οί Νυκταλόνες».

Κινημ. Πύθων. Προβλήθησαν διάφορα έπισοδικά έργα και κομωδία. Σ. Κατακλής

ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Κινημ. Σαπρώ. Προβλήθησαν ουτέχεια διαφόρων έπισοδικών και με έπιτυχίαν «Έφως πριγκίπισσας» με τόν Μορένο και την Μάριον Ντάβις.

Κινημ. Πάνθιον. Προβλήθησαν ουτέχεια έπισοδικού «Μία σπούς λύκους» και «Σκακιού». Το δεύτερον προσβάλλεται ολόκληρον την εβδομάδα σημερινήν πρωτοσην έπιτυχίαν. Μαν προσεχώς «Τό κρασί», «Τραγικός γίμος», «Γυναίκα Φαραώ» κλπ. Α. Σαφεινός

ΔΑΜΙΑ

Κινημ. Πανελλήνιον. Προβλήθησαν τά έργα «Οί άνδρες» με την Πόλα Νέγκρι, «Η άγάπη τού ναύτη» με τόν Βιλεντιν, «Τό θαυμαστόν καπέλο» «Η όμορφότερη δασοσκόπος», «Συγγά γυναίκα αλλάζει» και «Η πόλις τού διν κομμάται». Χ. Άμπλιανίτης

ΔΡΑΜΑ

Κινημ. Μέας. Μετά την προβολήν τού έργου «Γόρο άπ' τό γάμο», προβλήθησαν «Η Άνάστασις» τού Τοιστό με την Λέα Μάρα και «Η Φόσος». Προσεχώς «Δύο μάγες». Ν. Μαρτίδης

Η ΑΣΟΒΕΝΙΑ ΤΗΣ ΦΡΑΝΣ ΝΤΕΛΙΑ

Η δημοφιλής καλλιτέχης Φράνς Ντελιά εν προσπάθειος έθουμάσμεν εις τόν «Πρίγκιπα Ζιλάχ» τού Κλαρτι από της όδότης τού Πανθέου, από εισκομημένην και πλέον άσθενει διττέχουσα ήχη τό στάδιον της άναρρώσεως της. Μας τό έλληροφόρησαν ή συμπάθησ οκηνοτήτης της κ. Γκαρσόν Ρουνιέ και έπιλογή της ίδιας ήτις μας παρακαλεί να την συγχωρήσωμεν διότι δέν άπνηντησαν εισκομημένα έρωτήριας πού της άπνηθονε ή Κινημ. Άστέρ» χάριν των άναγνωστών του, με την ήπόθεσιν ότι δέν θα παραλειψη να τό πράξη άμα ός της τό έπιτρέψη ή όυσία της.

Ο «Κινημ. Άστέρ» εύχεται εις την Γαλλίδα καλλιτέχνηδα της όποιας πάντοτε έξερτισμεν τάς σπουδαίας καλλιτεχνικάς άρατάς, την ταχίαν άποκατάστασιν τη πολιτισμού όυσίας της, και της διεκιδάζει την εκδηλώσιν της συμπάθειας των άναγνωστών του.

ΑΘΗΝΟΓΡΑΦΙΑ

Φαίδ. Άνάθαν (Ένταύδα). Σας ήπερευχαριστούμεν για τό μεγάλο σας ενδιαφέρον υπέρ ήμών, αλλά θα μες έπιτρέψετε να έχομεν την γνώμη ότι τό περισσότερο έξ άναξίαν δημοσιεύεται αλήθ ήρισμένην τεχνικόν ζητημάτων, φωτογραφικόν κριώς» ός ήμερώσιν, βράς, φιλιά, κλπ., τά όποια δέν ενδιαφέρουν ήτη όμοιόμορον κώλον, άσημαντον ής άουδόν. Έπειτα θα μες έπιτρέψετε, να βλέπωμε ήμετέ ός ήχιστομημαίαι, διαφορετικά τά πράγματα, άπ' ότι όσις. Έν πάσι περιπτώσις, εν έπισθε ειδικός περί τά τεχνικά φωτογραφικά και μες προσφέρετε ήτη σερβιτσιόν σας, εύχαριστός την δεσμούδα.

- Αίλικα Τράστα (Βόλον). Σας έσάλλησαν 9 φωτογραφία.

- Άθ. Μπαροκίη (Κόζιθον). Τέχη έσάλλησαν από τού 2-5.

- Άνθιππούλα Σαρίκα (Ν. Φάληρον). Σας έσάλλησαν 15 φωτογραφία. Χόρηματα έλάθησαν και ός εύχαριστούμεν

ABONNEMENTS Grèce Un An Dr. 150.— Six Mois > 80.— Trois Mois > 40.— Étranger Un An Lstg. 1.— Six Mois > 0.10.— Amérique Doll. 5.— Le numéro Dr. 3.50 KINIMATOGRAPHICOS ASTIR Revue Cinématographique Franco-Hellénique Paraissant tous les Dimanches Directeur Général: HER. ECONOMOS Bureaux: 7 Rue Sophocles (Passage Pappou) ATHÈNES - GRÈCE PRIX DES ANNONCES La page (Dr. 400.— (Lstg. 1.— Pour la cou-(Dr. 500.— verture (Lstg. 1.5— La ligne Dr. . . 5 4ème Année No 6

LA SEMAINE CINÉMATOGRAPHIQUE A ATHÈNES

Le mouvement dans les cinémas de notre ville a continué très vif durant la semaine dernière.

Le Salon Idéal a continué la projection, pendant une seconde semaine et avec un succès égal, du «Fils du Cheikh». A partir de lundi ce cinéma projettera «Yasmina» avec Duflos, film qui est un miracle de luxe au point de vue des costumes. Rien que la protagoniste se présente avec 56 toilettes différentes dans le film tout entier.

L'Attikon a projeté un film à sujet hindou, intitulé la «Bayadère» et qui a attiré une grande affluence. La protagoniste Hellen Curti, dans le rôle de la «Bayadère», constituait, avec ses beaux et grands yeux noirs, un des attraits de ce film.

Le Panthéon a présenté une comédie sportive en six parties avec Reginald Denny, qui a plu énormément. Le public a été aussi favorablement impressionné par l'adjonction à l'orchestre d'un phonographe qui reproduisait la voix du radiophone que l'on voit apparaître au troisième acte sur l'écran. A partir de lundi le «Panthéon» projettera un autre beau film intitulé «Prête et Nouveaux Riches», de production française.

A l'Olympia le «Potemkine» a attiré la semaine dernière encore une foule assés nombreuse.

Le Mondial a projeté, avec un assez grand succès, un film de sujet espagnol intitulé «Le Toreador».

Le Splendid a donné la 2e et dernière époque de «Titi, roi des gosses» avec un succès encore plus marqué que celui de la semaine précédente.

L'U.F.A. Palace a projeté une œuvre de production allemande «Jérusalem». Nous apprenons que ce cinéma vient d'acheter le film allemand «Emden». Cet «Emden» n'est autre que le fameux croiseur allemand dont l'action héroïque

au début de la guerre mondiale dans l'Océan Indien est restée célèbre.

Liethe

NOTRE CRITIQUE

POTEMKINE Production «Sovhine» (Projeté à l'«Olympia»)

Après tant de discussions et tant de bruit la projection du fameux «Potemkine» a été finalement autorisée et ce film est maintenant projeté au ciné «Olympia». A mon sens, cette œuvre n'aurait dû se heurter à aucune réaction de la part du gouvernement. Car il s'agit avant tout d'une œuvre artistique, impartialement présentée, qui mérite d'être vue de tous sans hésitation aucune et d'être admirée pour sa valeur artistique et la force de son idée directrice.

Le scénario? Les plus vieux ceux qui liaient les journaux d'il y a vingt ans, doivent certainement le connaître. Je l'exposerai ici en deux mots pour les plus jeunes. C'est l'affaire du cuirassé «Potemkine», dont l'équipage, nourri de viande pourrie, se mutina. Toute la ville d'Odessa, dans le port de laquelle arrive le navire mutiné, approuve l'acte des matelots et se place à leurs côtés. Mais la troupe, avisée, arrive sur les lieux et organe aveugle du gouvernement ouvre sans pitié le feu sur la foule. Enfin le cuirassé, partant pour Constanza, passe devant l'escadre tsariste prête au combat. sans qu'un seul coup de canon soit tiré et cela parce que les équipages des navires de l'escadre cèdent devant le cri plein de douleur et de sincérité des mutins: «Frères, qui allez-vous tuer?»

Cet épisode historique a permis au metteur en scène L. M. Eizenstein de créer un film admirable, un des meilleurs cinématographiques vraiment saisissants. Je ne suis point communiste mais je ne puis m'empêcher d'admirer sans réserve cet-

te oeuvre si puissante, si réaliste, si émouvante, en un mot une des plus humaines qu'ait produit jusqu'à ce jour le cinéma.

Les heures d'angoisse des matelots qui vont être fusillés parce qu'ils refusent de manger la viande décomposée, le départ pittoresque et grandiose des petits voiliers portant la population d'Odessa vers le cuirassé mutiné, la fusillade réaliste de la foule par les Cosaques, sont des scènes grandioses, émouvantes, superbes.

Les Russes ne sont pas réputés pour leur technique. Cependant dans ce film d'Eisenstein il est presque impossible au critique le plus difficile de découvrir la moindre faute. Les prises de vues originales, la photographie, l'éclairage, le découpage etc., sont irréprochables et ajoutent encore à la valeur de cette oeuvre véritablement belle. D'ailleurs le succès triomphal qu'elle continue à remporter dans les principaux pays de l'Europe et de l'Amérique, pays de goûts et de conceptions si différents, n'est-il pas une preuve évidente de sa grande, de son incontestable valeur?

Vion Papamichalis

LA BAYADÈRE

Film de production allemande

(Projeté à l'«Attikon»)

Un film d'aventures qui se déroule cette fois aux Indes. Au point de vue vérité et psychologie la valeur de cette oeuvre n'est pas considérable. Mais les aventures des personnages, les paysages sauvages et grandioses des Indes, les cérémonies religieuses secrètes des indigènes, les fakits, les bêtes féroces etc. donnent à ce film une certaine valeur commerciale. Au premier plan des acteurs, que la nature de leurs rôles oblige à jouer plus avec le corps et les gestes qu'avec le visage, se trouve l'artiste allemande Hellen Curti qui tient le rôle de la «Bayadère».

TITI, ROI DES GOSSES

Production «Société des Cinéromans»

(Projeté au «Splendid»)

C'est un film destiné surtout au grand public. Son scénario, tiré du roman homonyme de Pierre Gilles, qui fut publié comme feuilleton dans le «Matin» de Paris, possède tout ce qu'il faut pour plaire aux admirateurs des oeuvres d'aventures et qui constituent, il faut l'avouer, la majorité du public.

Le sujet se déroule successivement à Montmartre et dans le royaume imaginaire de Bosnie.

Il a permis au metteur en scène d'obtenir de beaux contrastes entre des décors tantôt riches et tantôt pauvres. Les scènes de la Cour royale de Bosnie, ainsi que la scène du couronnement à l'église font impression sur le spectateur et témoignent de l'habileté et du goût du metteur en scène.

En tête des nombreux acteurs vient le petit Roby Guichard qui incarne avec beaucoup de sentiment, d'esprit, d'assurance et de simplicité de jeu le gosse parisien Titi. La petite Yvette Langlay est une jeune princesse charmante et sympathique.

Parmi les autres acteurs il convient de faire une mention spéciale de Jean Toilu, l'inoubliable Javert des «Misérables», qui joue avec beaucoup de talent le rôle du roi sans conscience Jeanne de Balzac, médiocre au point de vue de son jeu, donne au rôle de la comtesse Mirandoff la beauté et la plasticité de son corps. Re née Eribelle est une jolie et mélancolique reine Marie et Simone Vaudry une sympathique fleuriste de Montmartre. André Marnay, Jean Peyrier, Bernard Megy, Mayer et Lucien Dalsace complètent la distribution des rôles.

VINDICTA

Production «Gaugmont»

(Projeté à l'«Ufa Palace»)

Il était un peu téméraire de la part de la direction du «Dionysia» de présenter immédiatement après «Faust» une des plus belles oeuvres de la cinématographie allemande, le roman feuilleton vide d'idées et pauvre de fond de feu Louis Feuillade et à lui faire même une réclame tendant à le représenter comme la meilleure oeuvre qu'ait produite jusqu'ici la cinématographie française.

Ce genre de films populaires ne peut répondre aujourd'hui aux exigences du public qui ne se plaît plus aux épisodes mélodramatiques et invraisemblables. D'ailleurs «Vindicta» n'est même pas une des meilleures oeuvres de son genre. Son sujet est ordinaire et pas très intéressant, la mise en scène est assez défectueuse et laisse à désirer au point de vue technique. La scène du tremblement de terre est totalement manquée.

Quant à la distribution des rôles ce film ne présente rien d'exceptionnel malgré le nombre considérable de noms qu'il réunit, dont ceux d'André Monel, Ginette Maury, Hermine, Lucien Dalsace et Biscot.

Stéphane Kostia

**ΚΥΡΙΟΙ**

**ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ**

*Καβάλλας, Μυτιλήνης, Χίου, Κρήτης, Καλαμών, Κερκύρας, Ναυπλίου, Δαρδανελίων και πολλών άλλων πόλεων*

**ΜΗ ΠΛΗΡΩΝΕΤΕ ΑΝΕΥ ΛΟΓΟΥ ΥΠΕΡΟΓΚΑ ΕΝΟΙΚΙΑ**

**ΔΙΑ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΑΣ**

*Ἡ πλουσιωτάτη συλλογή τῶν ταινιῶν μας δὲν ἐνεφανίσθη ἀκόμη εἰς τὰς πόλεις σας.*

**ΔΥΝΑΜΕΘΑ ΝΑ ΣΑΣ ΠΡΟΜΗΘΕΥΩΜΕΝ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΑΣ**

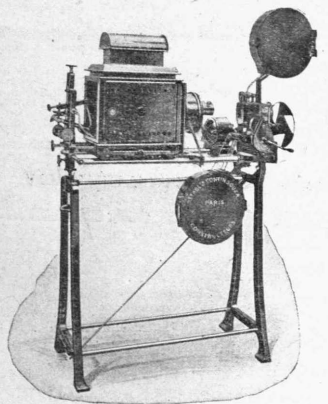
**ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ**

**Ν. ΓΑΪΤΗΣ**

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΘΗΝΑΙ

Περί προμηθευθῆτε κινηματογραφικὰ μὴ  
χανήματα ἀποταθῆτε εἰς τὸν κ

ΔΑΦΝΙΟΝ ΜΟΛΛΟ



Ὁδὸς Κολομβίου 21 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

**ΣΤΑΜΟΣ Β. ΣΤΑΜΕΛΟΣ**

ΔΑΜΠΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ διὰ κάθε κινηματογραφικὴν μηχανήν, 80 οὐ Οἰκονομία εἰς ἑῷμα καὶ εἰς ἀνθρώπους.

ΑΥΤΑΡΓΗΤΟΣ εἰς κάθε Κινηματογράφον.

ΑΝΘΡΑΚΕΣ ΚΑΙ ΚΟΛΛΑ. Διαρκῆς μεγάλη παρακαταθήκη ἐξαιρετικῶν ποιότητων καθὼς καὶ ἀπάντων τῶν κινηματογραφικῶν ἐξαρτημάτων (μπαμπῆς, ἀντρουίτζ κλπ.)

ΤΑΙΝΙΑΙ. Αἱ καλλίτεραι ταινία πού προβάλλονται σήμερον ἐν Ἑλλάδι ἀήκουσι εἰς τὸν Οἶκον.

**ΣΤΑΜΕΛΦΙΛΜ**

Χαριλάου Τρικυπῆ 5. Γραμματοθυσίαι 56  
Τηλεγρ. Διεύθυνσις Στάμελφιλμ.

καὶ θὰ πεισθῆτε διὸ θὰ ἔχετε ἕνα γνήσιον  
μηχανήμα ΡΑΤΗΣ  
Εἰς πολὺ συμφέρουσαν τιμῇ

# “ΙΡΙΣ-ΦΙΛΜ,, ΣΕΡΡΑΟΣ & ΠΑΠΑΝΤΕΛΙΔΗΣ

Τηλεγρ. διεύθυνσις 6 ΟΔΟΣ ΒΗΣΣΑΡΙΩΝΟΣ Τηλέφωνον Ἀριθ.  
«ΦΙΛΜΙΡΚΟ» ΑΘΗΝΑΙ 24-62

ΕΤΑΙΡΙΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ  
ΕΚΜΕΤΑΛΕΥΣΙΣ ΔΙ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ - ΤΟΥΡΚΙΑΝ  
ΣΥΡΙΑΝ - ΑΙΓΥΠΤΟΝ - ΚΥΠΡΟΝ ΚΑΙ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΑ  
τῶν ταινιῶν τῆς παραγωγῆς τοῦ ἐν Βερολίνῳ ἐργοστασίου

“PHOEBUS-FILM,,

καὶ τῶν ἐν Ρωσίᾳ Σοβιετικῶν ἠνωμένων ἐργοστασίων

“SOVKINO,, “GOSKINO,, - “VUFKU,,  
“MESRAPON RUSSE,, κτλ.

Διαρκῆς παρακαταθήκη παρθένων ταινιῶν τῶν πεφημισμένων  
ἐργοστασίων «GOERZ»

